

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič. — Izdaja časopisno podjetje Gorenjski tisk Kranj. — redakcijo odgovoren Albin Učakar

GLAS

GLASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Tudi delovne organizacije za samoprispevki

Te dni so se v škofjeloški občini končali sestanki kraljevih organizacij SZDL, ki so se jih razen članov udeležili tudi predstavniki drugih kraljevih družbenopolitičnih organizacij. Prav tako so bili tudi zbori občanov lepo obiskani. Beseda je bila o akciji občinske skupščine za gradnjo šolskih poslopij. Na vseh sestankih in zborih so zanimali o samoprispevku podprt, kajti šolski prostori so pomajnici, marsikje v zelo slabem stanju ter v večini primerov niso opremljeni za zahteve sodobnega pouka. Sjajno je res kritično in v sedanji situaciji ni pričakovati, da bi se šole lahko gradile izključno z denarjem iz občinskega proračuna, saj posebej ker gre za najne investicije. Zato je pomoč občanov in delovnih organizacij nujna, da bi bil ta problem čimprej rešen.

Da bi vsaj približno izvedeli o tem, kako v podjetjih gledajo na samoprispevki, smo se najprej obrnili na predsednika občinske skupščine Zdravka Krvina.

«Krajene politične organizacije so kot vemo podprle akcijo občinske skupščine o gradnji šol. Kako pa na to gledajo delovne organizacije?»

«Ceprav gospodarstvo v občini sedaj res ni v najbolj-

šem položaju in bo prispevki za gradnjo šol predstavljal za marsikoga le določeno breme, sem prepričan, da bodo delovne organizacije to akcijo podprt, če bodo le odgovorni ljudje v podjetju znali razložiti, kako potrebna je gradnja novih šolskih prostorov.»

Takšno je torej mnenje predsednika skupščine. Da bi se prepričali, kako je v posameznih delovnih organizacijah, smo prosili za mnenja nekaj direktorjev šolskih podjetij.

Franc Branisej, Loške varne hiadilnikov: »Tako upravni odbor kot delavski svet podjetja sta že soglasno sklenila, da naše podjetje prispeva predlagani delež za gradnjo šol. Pričakujemo, da bo naš denar dobro naložen in da bodo nove šole solidno izdelane.«

Ljubo Slavkovič, ELRA: Zavedamo se, da je pomoč v tem trenutku potrebna in da bomo od novih šol imeli koristi vsi. Ceprav naš delavski svet o prispevku še ni skopal in ne bi željal prehiteti odločitev, sem vendarle prepričan, da se bodo samoupravni organi odločili prispeti svoj delež.«

Janez Ster, LIP Češnjica: Prepričan sem, da bomo le s samoprispevkom lahko hitro rešili vprašanje pomanjkanja

šolskih prostorov. Tudi kot poslanec si prizadevam na zborih ljudem prikazati, kako potrebna je gradnja novih šol. V našem podjetju pa bo delavski svet o prispevku razpravljal do 20. t. m. in prepričan sem, da bo odločitev pozitivna.«

Jože Nastran, Veletrgovina Loka: O prispevku bo v našem podjetju razpravljal že na novo izvoljeni delavski svet. Vemo, da se pravilno lahko odloči samo dobro poučen delavec. Zato smo imeli že dva zabora delovnih ljudi, na katerih smo delavcem razložili sedanje stanje v šolstvu in njegov pomen za napredek gospodarstva in življenja v občini sploh.

Prav tako bomo vsem članom kolektiva izročili pismeno vabilo, naj se udeležijo referendumu. Zato sem prepričan, da v naši delovni organizaciji ne bo težav in da se bo novi delavski svet odločil, da prispeva svoj delež.«

Ing. Alojz Zumer, Iskra Zeleznični: Mislim, da je samoprispevki edina pot, da v občini dobimo nove šole. Ceprav gospodarski položaj našega podjetja ni najbolj ugoden, je odbor prisilne uprave že odločil, da bo na kakršenkoli način prispeval svoj delež. Upam, da bo referendum najbolje uspel, pravzaprav, mora uspeti.«

Iz mnenj teh nekaterih direktorjev delovnih organizacij lahko sklepamo, da imajo delovni ljudje veliko razumevanje za prizadevanja skupščine. Za to lahko pričakujemo, da bodo samoupravni organi opravili svoj izpit in s tem prispevali svoj delež k uspehu referendumu.

S. Zupan

Stane Kavčič v Gorenji vasi

V pondeljek si je predsednik izvršnega sveta Stane Kavčič v spremstvu člena izvršnega sveta ing. Mirana Mejaka in republiškega sekretarja za gospodarstvo Sveti Kobala ogledal rudnik urana v Gorenji vasi, kjer sta ga pričakala predsednik skupščine občine Škofja Loka Zdravko Krvina in direktor republiškega geološkega zavoda ing. Slavko Papler.

Goste je ing. Slavko Papler seznanil z dosedanjimi raziskavami in trenutnimi težavami rudnika. S. Z.

Po izredno znižanih cenah

boste lahko na spomladanskem GORENJSKEM SEJMU od 13.—22. 4. 1968 kupili:

- ženske kvalitetne torbice vseh vrst tovarne Toko — Domžale in prvovrstne pletenine tovarne Nada Dumić — Zagreb.

OBISCITE PAVILJON

KRANJ

22. aprila referendum o združitvi ISKRE in RIZ

RIZ 18. organizacija ISKRE?

Na tiskovni konferenci v Ljubljani sta generalna direktorji združenega podjetja ISKRA Vlado Logar in Radioindustrije Zagreb — RIZ Krešo Piškulič seznanila predstavnike tiska, radio in televizije s predvideno združitvijo Iskre in Riza. 22. aprila bodo namreč delavci v Iskri in v Rizu na referendumu odločali, ali so za ali proti združitvi omenjenih podjetij elektronske industrije.

Generalni direktor Iskre Vladimir Logar je v svojem govoru poudaril dinamičen razvoj elektronske industrije tako v naši državi kot v svetu. »Pri svojih poslovnih stikih v svetu srečujemo velike integracijske tvorbe, ki se odlikujejo tako po številčni kot tudi ekonomski moči. Mi predstavljamo na mednarodnem tržišču razmeroma majhno moč, zato lahko trdim, da bomo združeni z Rizom močnejši. Seveda pa ni edini namen združitve naših dveh podjetij samo v ekonomski oziroma številčni moči, temveč predvsem v racionalizaciji proizvodnje, večji kvaliteti, zmanjšanju proizvodnih stroškov in v večji konkurenčnosti. Naše podjetje že daje poslovno sodeluje z zagrebškim Rizom in banjaluškim Rudijem Čajevcem in na predvideno združitev z zagrebškim podjetjem smo se dolgo pripravljali. Menim, da je smisel vsakega združevanja dveh ali več kolektivov v ekonomskem interesu in za to združitev prav gotovo lahko trdim, da nas povezuje ekonomski interes.«

BOLJSA, SVETLEJSA PRIHODNOST 15.000 ZAPOSLENIH

Letos bo Iskra proizvedla za 87 milijard starih dinarjev svojih izdelkov, medtem ko v Rizu računajo na 18 milijard starih dinarjev proizvodnje. Oglejmo si še predvidevanji obeh kolektivov — kranjskega in zagrebškega — do leta 1970. Do takrat nameravajo v Iskri brez večjih investicij, predvsem pa z modernizacijo proizvodnega procesa povečati vrednost proizvodnje na 110 milijard S dinarjev, RIZ pa okoli 40 milijard starih dinarjev. Tako je torej že čez dve leti mogoče pričakovati, da bosta RIZ in Iskra (kot združeno podjetje, če bodo za to glasovali delavci na referendumu) ustvarili več kot 140 milijard celotnega dohodka. O utemeljenosti takšne združitve pričajo tudi izvozna predvidevanja, saj naj bi leta 1970 obe podjetji izvozili za 22 milijonov dolarjev svojih proizvodov (za primerjavo: letos bo Iskra izvozila za 10 milijonov dolarjev, RIZ pa za 2 milijona dolarjev).

Za Radioindustrijo Zagreb lahko trdim, da predstavlja enega najresnejših proizvajalcev radiodifuznih aparatov v Evropi, da ima eno najmodernejših in avtomatiziranih tovarn televizijskih sprejemnikov v naši državi in na Balkanu sploh. Skratka v združitvi RIZ in Iskri lahko vidimo začetek širšega združevanja vse jugoslovanske elektronske industrije. Omenili smo že, da bodo z združitvijo obeh podjetij dosegli večjo racionalizacijo v proizvodnem procesu, zlasti pa še v nabavi, izvozu, investicijah. S tem pa bodo tudi odpadli primeri negospodarskega razispavanja družbenih sredstev. Že sedaj pa lahko ugotavljamo, da se proizvodna programa Iskre in RIZ skoraj do potankosti pokriva in že pred samou formalno združitvijo sta ti dve podjetji sprejeli vrsto sporazumov in dogovorov, s katerimi je prišla do izraza večja specializacija in boljši ekonomski učinek.

Na koncu še besede generalnega direktorja RIZ Kreša Piškuliča o predvideni integraciji: »Ce govorimo o združitvi podjetja RIZ in Združenega podjetja Iskra, potem govorimo o boljši in svetlejši prihodnosti 15.000 članov naših kolektivov in po mojem prepričanju druga pot kot združitev nikakor ne bi bila koristna in mogoča.«

Vili Guček

Skupščina občine Kranj je na seji obeh zborov dne 21. 3. 1968 ob razpravi o dokončnem sprejetju proračuna občine Kranj za leto 1968 obravnavala tudi nanjo naslovljeno odprto pismo občinskega komiteja ZMS z dne 18. 3. 1968.

Skupščina je občinski proračun spremenjeno po danem predlogu, predsednika občinske skupščine pa je pooblastila, da na osnovi razprave v skupščini in dejstev, ki sledijo iz celotnega poteka razprave o občinskem proračunu, na pismo odgovori.

Izvršoč to pooblastilo prosim, da časopis Glas, ki je objavil odprto pismo v sredo, dne 20. 3. 1968, v svoji 22. številki na 2. strani objavi v smislu 34. člena Zakona o tisku in o drugih oblikah informacij (Uradni list SFRJ, št. 45/60 in 15/65) naslednji

odgovor na odprto pismo skupščini občine Kranj

Celotni sistem delovanja družbenopolitičnih skupnosti in njihovih organov, določen z ustavo, statutarnimi in drugimi predpisi, zahteva kar najbolj javen način obravnavanja tudi tistih vprašanj, ki zadevajo način njihovega dela ali dela njihovih organov, pa tudi delovanje družbenopolitičnih organizacij oz. društev. Zaradi tega je javna razprava o vprašanjih, ki so predmet odprtga pisma, vsekakor na mestu, vendar pa naj temelji na preverjenih dejstvih, bitti mora argumentirana, potekati o pravem času, v primerni obliki in na primeren način, kar vse naj zagotovi njeno raven, demokratičnost in učinkovitost.

Odprto pismo občinskega komiteja je bilo objavljeno en dan pred dokončno razpravo o proračunu. Zahteva mimo običajnega in statutarne določenega postopka za sprejemanje proračuna do datna sredstva za delo mladinske organizacije oz. specializiranih mladinskih ustanov v občini ter na koncu postavlja trditev, da mora občinska skupščina bistveno spremeniti način sprejemanja proračuna, da bi v zadostni meri zagotovila samoupravni proces odločanja, vse to samo zato, ker ni v vsem ugodila zahtevam mladinske organizacije oziroma specializiranih mladinskih organizacij, ki pa so bile, vsaj kar zadeva tabornike, postavljene šele v pismu samem.

Naj bodo zato navedena dejstva, ki dokazujejo, da je bil postopek občinske skupščine in njenih organov dovolj demokratičen in da so za delo mladinske organizacije v okviru možnosti zagotovljena v razmerju z drugimi vendarle zadostna sredstva.

1. Skupščina občine je razpravo o sprejetju proračuna začela že oktobra 1967 z željo, da bi bil obenem z reso-

lucijo o družbenem razvoju lahko sprejet že pred začetkom leta, za katero velja. Razprava o obeh dokumentih je bila organizirana tako, da je omogočila vsem samoupravnim organom, družbenopolitičnim organizacijam in občanom, vsestransko sodelovanje pri formirjanju temeljnih izhodišč in konkretnih postavk občinskega proračuna. Ker pa sta federacija in republika svoje instrumente, od katerih so odvisni občinski dohodki, sprejeli pozno (republike šele 12. 3. 1968), so razprave o občinskem proračunu trajale 5 mesecev.

2. V razpravi o proračunu in resoluciji so sodelovali v naši občini tisti organi in organizacije:

Občinska skupščina in njeni sveti (trikrat), Občinska konferenca ZKS, občinska konferenca SZDL, posebni aktiv za predsednike krajevnih organizacij SZDL, aktiv na Občinskem sindikalnem svetu, sestanki s predstavniki gospodarskih organizacij po posameznih panogah, obiski in razgovori posebej formiranih ekip občinske skupščine v gospodarskih organizacijah (za posamezna vprašanja), zbori volivev, razgovori z vsemi uporabniki proračunskega sredstev (deloma tudi večkratni).

Tudi z mladinsko organizacijo oz. z njenimi predstavniki so bili v teku proračunske razprave trikrat razgovori o višini sredstev in o načinu izvedbe zamišljenega programa.

3. Za udejstvovanje mladine se uporabljajo občinska sredstva iz več virov, predvsem pa:

- sredstva za izobraževanje, ki so se od lanskih povečala za 11,36%,
- sredstva za kulturno in просветно, ki so se od lanskih povečala za 5,81%,
- sredstva za telesno kul-

turo, ki so se od lanskih povečala za 5,22%.

Stvar mladine in njenih organizacij je tedaj, da z delovanjem v navedenih organizacijah zagotovi, da bodo sredstva, ki niso majhna, čim bolje uporabljeni.

4. Občinski komite je za svojo dejavnost lani imel zagotovljenih 55.000.- din sredstev, za letos je dostavil predlog za 80.900.- dinarjev, torej za 47,09% povečanje. Medtem, ko večini drugih uporabnikov proračun zagotavlja letos samo za osebne dohodke le 6% povečanje sredstev, je občinskemu komitetu zagotovljeno 65.000 din oz. 18%-no povečanje s tem, da je bil prvotni znesek, ki je bil v prvem predlogu proračuna, predviden v lanskoletni višini, prav na podlagi sestavka z dne 12. 1. 1968 zvišan še za 10.000 dinarjev.

5. Za mladinske kolonije je bila pravtino predvidena vsota 40.000.- dinarjev tudi naknadno zvišana za 2.000 dinarjev.

6. Za dejavnost planinske organizacije, v kateri so mladinci v resnicu zelo aktivni, zagotavlja občina dotacijo posredno tako, da planinske goštinske organizacije z oprostitvami dajatev lahko plačujejo najemnino planinskemu društvu. Lanskoletne oprostitve so znašale 135.000 dinarjev ter je planinsko društvo svoje poslovanje lahko končalo s pribitkom.

7. Za mladinski festival je občinska skupščina letos zagotovila 40.000 dinarjev, lani pa 30.000 dinarjev ter bodo sredstva tudi po mišljenu občinskega komiteja ZMS kot organizatorja zadostovala le, da bodo tudi druge organizacije v občini izpolnile na pričakovani način svoje zadolžitve.

8. Za taborniško organizacijo letos in proračunu dejansko niso zagotovljena sredstva. Razlog je v tem, da ta organizacija, ki je lani imela v proračunu odobreno dotacijo 5.000 din, letos pa za sredstva vseh 5 mesecev ni zaprosila, lanskoletnih sredstev ni porabila v celoti. Dejansko je ta organizacija imela v preteklem letu organizacijske težave, vendar je tudi Občinski komite problem sredstev nanjo načel še z odprtim pismom. Da taborniki niso bili upoštevani v proračunu, vsekakor ni odgovorna občinska skupščina.

9. Občinska skupščina meni, da bodo sredstva, ki se iz vseh občinskih virov zagotovljajo mladinskim organizacijam, zadostna za njihovo de-

lovanje v takem obsegu kot v preteklem letu, kar je pač v skladu z zmogljivostjo občine in s celotno družbeno situacijo. Poudarjam, da so se sredstva občinskega proračuna za leto 1968 v primerjavi z letom 1967 v resnicu zmanjšala za 2,9% in je bilo možno posameznim uporabnikom proračunska sredstva zvišati samo izjemoma. Se posebej pa smo innenja, da bodo sredstva iz točke 4, ki so namenjena za dejavnost občinskega komiteja, zadostna, da bo ta v celoti ali pa vsaj v pretežni meri, izvedel svoj predloženi program, seveda če bo upošteval sugestije, ki so bile sprejete na sestanku z zastopniki vseh družbenopolitičnih organizacij glede integracije nekaterih služb in smotrnejše organizacije dela.

Iz spredaj navedenega je možno razbrati, da je bila skupščina občine prek svojih organov v postopku za sestavo proračuna pripravljena razpravljati z mladinsko organizacijo o sredstvih za njeni delovanje in je v denih možnostih (za 12.000 dinarjev)

upoštevala tudi njene zahteve za zvišanje.

Ne more pa zadovoljiti (kot tudi ni mogla pri večini drugih potrošnikov) v celoti njenim predlogom zlasti še, če so ti previsoki ali priglašeni neposredno pred samo dokončno odločitvijo na način, ki so ga odborniki na seji ocenili kot neprimerenega, upoštevajoč okolnost, da ni bilo niti enega izmed številnih drugih proračunskih potrošnikov nobene pripombe na demokratičnost odločanja ali na nepristranost, kaj šele na kulturo dela, upravljanja in vedenja.

Skupščina, ki se nedvomno zelo zavzema za aktivno delovanje mladine in njenih organizacij v občini, bo zato letos še posebno skrbno spremila finančno problematiko teh organizacij in je pripravljena, če bo to dopuščala ugodna realizacija dotoka sredstev, tudi med letom ali pred koncem leta upoštevati njeni določene utemeljene predloge.

Predsednik
SLAVKO ZALOKAR

Na jutrišnji seji kranjske občinske skupščine

razprava o novem delovnem času

Predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar je za jutri (četrtek) sklical 14. skupno sejo obeh zborov občinske skupščine. Na dnevnu rednico je razprave in sklepovanja odlokov o določitvi manjših potkov in jarkov ter obveznem čiščenju strug, o določitvi mest in pogojev za pridobivanje rečnega materiala iz naravnih vodotokov ter odlokov o zazidalnih načrtih za Hrastje in Preddvor — Francarija, predvidena tudi razprava o uvedbi petdnevnega delovnega tedna za občinske organe. Če bodo odborniki sprejeli predloženi osnutek odloka, potem bodo vsi občinski organi od 1. maja delati pet dni v tednu. Tako je predvideno, da bi od 1. oktobra do 30. aprila delali ob ponedeljkih, torkih, sredah in četrtekih od 8.30 do 17.30, ob petkih pa od 7.30 do 16. ure. Od 1. maja do 30. septembra pa ob ponedeljkih, torkih, sredah in četrtekih od 7.30 do 16.30 in ob petkih od 7.30 do 16. ure.

Po dosedanjem razpravi oziroma skupnem posvetu tajnikov gorenjskih občin je predvideno, da bodo še ta mesec podobne odloke o novem delovnem času sprejete tudi druge gorenjske občinske skupščine.

A. Z.

V četrtek, dne 11. aprila, ob 17. uri bo v klubu gospodarstvenikov v Kranju, Prešernova 11/I.

govoril tovarš STANE KAVCIC, predsednik Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije

O AKTUALNIH GOSPODARSKIH PROBLEMIH V SR SLOVENIJI

In ob tej priliki odgovarjal na dostavljenia vprašanja, ki se bodo pojavila med samo razpravo.

Ker bo razgovor zelo zanimiv za vse predstavnike gospodarskih in družbenih organizacij, pričakujemo čim večjo udeležbo.

Obiščite spomladanski sejem v Kranju
od 13. - 22. aprila 1968 v domu Franca Vodopivca

Pogovor ekonomistov s predsednikom kranjske občine Vloga ekonomistov v občinski politiki

»Društvo ekonomistov kranjske občine kot strokovna organizacija v zadnjih letih ni opravičilo svojega obstoja!« je v torem, 2. aprila, poudaril predsednik upravnega odbora društva Drago Vidmar. Na prvi sestanek ekonomistov po letosnjem občnem zboru društva so povabilili predsednika kranjske občinske skupščine tov. Zalokarja in načelnika oddelka za gospodarstvo tov. Ropreta, da bi se pogovorili, kako v prihodnje društvo ekonomistov lahko sodeluje z občinskim organi in političnimi organizacijami pri oblikovanju politike v občini. Predsednik Drago Vidmar je v začetku povedal tudi, da je v kranjski občini zdaj 50 diplomiranih ekonomistov, vendar je večina teh (okrog 70%) mlajših. Zanimiv je podatek, da so v občini trije ekonomisti z diplomo iz leta 1951, da pa potem devet let v kranjski občini ni nihče diplomiral na ekonomski fakulteti. »Kaže, da kranjsko gospodarstvo v tem času sploh ni čutilo nobene potrebe, da bi štipendirači ekonomskie kadre!« je poudaril predsednik občine Slavko Zalokar. »Zato ni čudno, je nadaljeval, »da je prav naša občina glede kadrovske strukture v gospodarstvu na repu v Sloveniji, med najslabšimi. Le za dve delovni organizaciji, za Savo in Iskro, lahko rečem, da že nekaj let nazaj vodita kolikor toliko smotrno kadrovsko politiko, medtem ko bi za druga podjetja to le težko trdil. V Savi s približno 1000 zaposlenimi jih imajo npr. 72 z višjo in visoko izobrazbo in 360 s srednjim izobrazbo. Slaba kadrovska struktura se v delovnih organizacijah zelo pozna. Plani razvoja se še vedno npr. delajo za nekoga zunaj, ne pa, da bi resnično urejali vse notranje razmere.«

Ekonomi so na sestanku izrazili željo, da bi sodelovali pri oblikovanju občinske politike, čeprav se še lovijo okrog vprašanja, kje in kako res lahko sodelujejo, pomagajo, kje njihova izobrazba lahko koristi. Nekateri so povedali, da kaj prida realnih možnosti za to ne vidijo, vendar so potem v razpravi le prišli do nekaterih konkretnih problemov, kjer bi se lahko angažirali. Predsednik Zalokar je poudarjal, da se je pri odločitvah vedno težje odločati na osnovi intuicije, na osnovi lažnih mnenj, ampak da mora biti za vse pomembne odločitve trdna, strokovna podlaga. Prav zato občina pri oblikovanju svoje politike vse bolj želi sodelovati z vsemi strokovnimi organizacijami in društvom. Občinske upravne službe vsega tega dela ne zmorejo, razen tega pa je treba zapisati tudi ugotovitev, da v vsem občinskem aparatu ni niti enega diplomiranega ekonoma.

Predsednik skupščine Slavko Zalokar je potem govoril o kranjskem gospodarstvu, o stanju in perspektivah, težavah, problemih itd. Prav na tem področju se odpirajo velike možnosti za sodelovanje ekonomistov, zakaj in reformo je naročil čas, ko bo moral biti ves razvoj, vse odločitve itd. dobro preštudirane, ne pa rezultat nestrokovnega mnenja posameznika ali posameznikov. Poudaril je, da je kranjsko gospodarstvo doživljalo lani najtežje trenutke, ki tudi letos še niso povsem rešeni. Struktura kranjskega gospodarstva je po eni strani tak, da najbolj in najhitreje podleže vsem spremembam. V Kranju je največ predelovalne industrije, ta pa je prva na vrsti, če pride do sprememb. To narekuje še posebne napore, da postane naše gospodarstvo konkurenčno sposobno, da se enakopravno vključi v evropski gospodarski prostor, da se modernizira itd. Odločitve s tem v zvezi so zelo pomembne, saj lahko bistveno prispevajo k tem ciljem, če so preštudilane, pravilne.

V nadaljevanju razprave, ki je bila zelo živahnina in sproščena, je tov. Zalokar govoril o posameznih kranjskih podjetjih, o njihovem sedanjem stanju, perspektivah, potrebah, napakah itd. Prav pri reševanju teh konkretnih problemov bi bila pomoč ekonomistov zelo potrebna in zaželena.

A. Triller

Pri pogozdovanju sodelujejo tudi šolarji

Prejšnji teden se je na področju Škofjeloške občine začela velika pogozdovalna akcija, ki jo organizira Gozdno gospodarstvo Kranj, obrat Skofja Loka. Pogozdili bodo okoli 72 ha površin, posadili pa bodo okoli 380.000 sadikov.

Delavci GG pogozdujejo skupaj z dijaki Škofjeloške gimnazije in učenci osemletki iz Škofje Loke, Zeleznikov in Sorice. Pogozdili bodo predelje Selške doline, pred-

bo za Bled velikega pomena — S tem hotelom in pravkar dograjenim Kompašovim garni hotelom bodo blejske prenočitvene kapacitete precej večje od predvojnih — Rok za dograditev je 31. december 1968

Lansko in letosnjem pomenita za blejski turizem in gostinstvo približno tisto kot leta 1930—1932 pred vojno. Takrat so rekonstruirali večino takratnih blejskih hotelov in gostišč, podobno pa se dogaja tudi zdaj. Na Bledu se veliko gradil in veliko popravlja, Bled je pravzaprav eno samo veliko gradbišče. Po vsem svetu znani turistični center bo s tem še pridobil na privlačnosti, saj tisto, kar je bilo dobro, lepo in moderno pred tridesetimi leti, za današnji turizem ne pomeni več veliko. Z novim Kompašovim garni hotelom, ki so ga odprli letos, in z novim hotelom A kategorije, ki ga je začel graditi Park hotel, bodo blejske gostinske in prenočitvene kapacitete ne samo enake predvojnim, ampak precej večje, predvsem pa se bo s tema dvema hoteloma in s številnimi rekonstrukcijami starejših hotelov zelo izboljšala kvaliteta uslug.

Delovno ime novega hotela A kategorije, ki ga gradijo v Želečah, v bližini garni hotela, je Grand hotel Bled. Prav okrog imena so bila že številna mnenja, izvedli so celo anketo med turističnimi delavci, vendar enotnejša mnenja ni bilo, zato so za zdaj to razpravo opustili. Nekateri so v začetku menili, naj bi se imenoval Carniola. Sicer pa ime samo ni toliko pomembno. Bolj važno je, da bo hotel moderen, prostoren, da bo na lepem kraju nad jezerom, zraven nove

ceste za Bohinj, da bo imel dve kopališči s termalno vodo, enega znotraj in drugega zunaj. In pomembno je, da dela kar dobro napredujejo, čeprav nihče povsem ne verjame, da bo do postavljenega roka (31. december 1968) res narejen. Gradbeni dela do strehe bodo končana predvidoma do konca julija.

Nov hotel bo imel spodaj klet, potem tako imenovano vhodno etažo in potem 5 nadstropij. V vhodni etaži bo restavracija, recepcija, ku-

Februarska proizvodnja

Po statističnih podatkih je vrednost februarske proizvodnje industrijskih podjetij radovljiske občine za 8% večja od januarske pri enakem delovnem času, obenem pa je približno enaka kot lansko mesečno poprečje. Skupna vrednost proizvodnje za januar in februar 1968 pa je nekoliko večja kot v lanskih prvih dveh mesecih in za 4% nižja od lanskega dvomesečnega poprečja.

Plana v prvih dveh mesecih niso dosegli: Veriga za 21%, Plamen za 27%, TIO za 21%, Kemična tovarna Podnart za 8%, Almira za 6% in Elan (zaradi sezonske dinamike) za 7%. Presegli pa so plan v LIP Bled za 58% (zaradi izredno močne primarne predelave), v Suknu in Zapužah za 37%, v Iskri Otoče in 12% in v Velenjih Bled za 1%.

Če pogledamo še podatke o količinski proizvodnji, ki so zanimive, vidimo, da so v prvih dveh mesecih v primerjavi z enakim lanskim obdobjem naredili v Verigi manj vijačnega blaga in več verig, v Plamenu Krona manj vijačnega blaga, v TIO Lesce več izdelkov precizne mehanike, v Kemični tovarni v Podnartu več laboratorijskih kemikalij, v LIP Bled za 47% več žaganega lesa in za 32% več gradbenih plošč, vendar manj vrat, v Suknu Zanuže za 72% več česanih volnenih tkanin pri manjši proizvodnji mikanih volnenih tkanin, v Almiri v Radovljici za 27% več sintetičnih pletenin pri manjši pro-

izvodnji volnenih tkanin, v Velenjih na Bledu za 30% več konfekcioniranih ženskih oblačil pri manjši proizvodnji čipk itd.

Ob koncu februarja so imeli ugoden dotok naročil z domačega in tujega tržišča Veriga, Almira in Elan. Na domačem tržišču je dobro stanje za TIO in Kemično tovarno Podnart. Sukno Zanuže ima naročila za domači trg, ne more pa izvažati. Plamen Kropa, Iskra Otoče in LIP Bled nimajo zadostnih naročil ne na domačem in ne na tujem tržišču.

— t

(at)

Simpozij o strokovnih in vodstvenih delavcih v gospodarstvu

Od 18. do 20. aprila bo v Festivalni dvorani na Bledu simpozij o strokovnih in vodstvenih delavcih v podjetjih. Prireja ga Višja šola za organizacijo dela Kranj s sodelovanjem Jugoslovanske skupnosti institucij za produktivnost dela in izpopolnjevanje poslovanja v Beogradu, zlasti njenih članic Zavoda za organizacijo in revizijo poslovanja Ljubljana, Zavoda za produktivnost — center za izobrazbo vodstvenih kadrov Zagreb, Ekonomskega instituta Osijek in Zavoda BiH za produktivnost dela Sarajevo.

Simpozij bo obravnaval probleme vodstvenih delavcev in delavcev na delovnih mestih s srednjo, višjo oz. visoko izobrazbo, zlasti pa položaj, kadrovanje in odgovornost direktorjev in vodstvenih delavcev, ocenjevanje vodstvenih in strokovnih delavcev in njihove osebne dohodke ter planiranje in izobraževanje vodstvenih in strokovnih delavcev. Po teh treh temah bo razdeljen tudi program simpozija. Doslej je prijavljenih že 37 referatov, predavalci pa bodo nekatere najbolj znani jugoslovanski psihologi, pravniki, sociologi, ekonomisti, filozofi, politologji itd., med njimi npr. Vlado Arzenšek, dr. Franc Bučar, Janez Jerovšek, Mitja Kamušič, Bogdan Kavčič, Pavle Kogej, dr. Husein Kratina, dr. Radomir Lukšić, Veljko Rus, dr. Josip Zupanov, Ilija Jurančič, Vinko Trinkaus in drugi. Samo gradivo za simpozij obsega okrog 1000 tipkanih strani.

O simpoziju bomo v našem časniku še poročali.

4

Pred referendumom v kamniški občini S samoprispevkom do boljše cestne povezave

V našem listu smo že pisali, da je kamniška občinska skupščina sprejela odlok o referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka v kamniški občini. Referendum o uvedbi krajevnega samoprispevka v kamniški občini bo 21. aprila, na njem pa se bodo Kamničani odločali, ali bodo glasovali za samoprispevek za modernizacijo ceste skozi Tuhinjsko dolino, za gradnjo in obnovo šolskih prostorov in za potrebe krajevnih skupnosti. V današnjem sestavku bomo skušali prikazati program finančiranja modernizacije ceste skozi Tuhinjsko dolino, prihodnjih pa bomo pisali o programu investicij v šolstvu.

22 LETOS ZAČETEK DEL NA TUHINJSKI CESTI

O pomenu modernizacije ceste v Tuhinjsko dolino je razpravljala kamniška občinska skupščina že na vrsti svojih sej. Tako je bil že tudi ustanovljen iniciativni odbor za gradnjo ceste, ki je do sedaj imel nekaj razgovorov s predstavniki kamniških de-

lovnih kolektivov. Sama modernizacija ceste skozi Tuhinjsko dolino predstavlja pomembno akcijo za hitrejši razvoj Tuhinjske doline in kamniške občine. Pomembnost tuhinjske ceste pa v kamniški občini povezujejo tudi z reševanjem problemov v vsaki krajevni skupnosti, ker številnih vprašanj ni mo-

Na Jesenicah znaten porast dohodka komune?

Ob upoštevanju gibanja in razvoja gospodarstva občine v 1987. letu in analize možnosti nadaljnega razvoja letos lahko pričakujemo porast celotnega dohodka občine za okrog 9,4 odstotka (v zasebnem sektorju za okrog 5 do 6 odstotkov).

Po predvidevanjih bo letos promet v trgovini počasi rastel. Celotni dohodek bo predvidoma porastel za 5 do 6 odstotkov. Na območju občine Jesenice obstajajo zelo ugodne in do sedaj slabo izkorisčene možnosti za občutno povečanje gospodarskega prometa, zato priporočajo obsežnejše in boljše poslovno sodelovanje med Železarno Jesenice (prodajno-nabavna služba) in poslovno enoto Universal. Prav tako so tudi nujne nove in ustreznejše oblike poslovnega sodelovanja med poslovno enoto Universal in matičnim podjetjem Kovinotehna Celje. Uresničitev srednjoročnega družbenega plana občine zahteva tudi boljšo organizacijo maloprodajne mreže na pomembnejših turističnih točkah.

V gradbeništvu pričakujejo manjšo realizacijo za osem odstotkov. V tej dejavnosti bodo letos izvedene priprave za izgradnjo (morda tudi sama izgradnja) novega obrata za proizvodnjo gradbenih elementov. Investitor je SGP Sava, vendar bo pri investiciji sodeloval tudi tuji partner.

Pedjetje za promet Ljubljana transport bo letos gradilo med hotelom Pošta na Jesenicah in podjetjem Ljubljana Transport, poslovna enota Jesenice, 120 boksov. Podjetje bo kupilo 4 avtobuse in nekaj tovornjakov.

V zasebnem kmetijstvu predvidevajo porast proizvodnje za 5 odstotkov. Letos bodo nadaljevali s preusmeritvijo in specializacijo proizvodnje v tej dejavnosti. Nadaljuje naj se delo na sedanjih vzornih kmetijah, preusmeritev pa naj zajame tudi druge zainteresirane kmetije. Zato naj takšne kmetije občina vsa delno oprosti plačevanja davka.

Letos se predvideva znatno manjša sezonska lesa kot lani. V zasebnih gozdovih je planiranih 21.400 m³ lesne mase ali 0,5 odstotka manj kot lani, v družbenih gozdovih pa 9150 m³ lesne mase ali 48 odstotkov manj kot lani.

V Železarni Jesenice predvidevajo povečanje realizacije proizvodov za 10 odstotkov. Letos bosta narejeni valjarna žice in druga elektro peč, zgradili bodo rezervoar za mazut, zmogljivosti 5000 m³, ter nadaljevali z gradnjo aglomeracije. Seveda pa so mnenja o uspehu Železarne deljena. Zdaj je načrt dovolj.

Celotni dohodek v gostinsko-turistični dejavnosti se bo predvidoma letos povečal za okrog 7 odstotkov. Glede na dokaj nizko akumulacijo v tej dejavnosti je nujno, da občinska skupščina tudi letos določi minimalne obresti od poslovnega skladu in tako prispeva k povečanju sredstev za modernizacijo in razširjeno reprodukcijo turističnih gospodarskih organizacij. Kar zadeva predvidevanja, za koliko se bo povečalo število gostov in prenociščev, je to le želja, saj je nemogoče predvidevati turistični promet brez trdnih pogodb s turističnimi delavci doma in v tujini.

Letos pričakujejo povečanje blagovnega izvoza za 10 do 15 odstotkov. Kar zadeva osebne dohodke pa ne bo bistvenih sprememb.

V modernizacijo obstoječih in v nove kapacitete gospodarstva komune bo letos investirano okrog 75 milijonov N din, in to industrija 53 milijonov N din, gozdarstvo 195.000 N din, gradbeništvo 650.000 N din, promet 3,9 milijona N din, trgovina 9,9 milijona N din, gostinstvo 3,4 milijona N din itn.

J. Vidic

goče rešiti drugače kot s sredstvi gospodarskih organizacij, občinskega proračuna in s sredstvi občanov. Tako bodo torej s samoprispevkom, če se bodo kamniški občani izrekli zanj, sofinancirali gradnjo šol, modernizacijo tuhinjske ceste in rešili številne krajevne probleme.

Za gradnjo in modernizacijo ceste skozi Tuhinjsko dolino so v treh letih, toliko časa naj bi Kamničani plačevali samoprispevki, predvideni in mogoči naslednji viri financiranja: krajevne skupnosti bi v treh letih plačevala samoprispevka zbrale 200 milijonov starih dinarjev, iz sredstev gospodarskih organizacij v kamniški občini bi zbrali 80 milijonov S din, gospodarske organizacije, katerih sedež je zunaj kamniške občine (Ljubljana - transport, Cestno podjetje Ljubljana, Gozdro gospodarstvo Ljubljana) bi prispevale 50 milijonov S din, iz občinskega proračuna pa bi zbrali 15 milijonov S din, medtem, ko bi bilo sredstev iz raznih prispevkov in iz daril občanov ter gostišč 5 milijonov starih dinarjev.

Za modernizacijo ceste so predvidene tri variante. Prva varianta 26,3 kilometra ceste do občinske meje v Motniku bi po izračunu ljubljanskega cestnega podjetja veljala 720 milijonov starih dinarjev (2,2 km ceste v širini 6 m, 21,5 km v širini 5 m in 2,6 km ceste v širini 6 metrov), druga varianca modernizacije 856 milijonov S din (2,2 km - 6 m, 21,5 km - 5,30 metra in 2,6 km v širini 5,50 metra), medtem ko bi za tretjo varianto ceste, ki bi bila v vsej svoji dolžini široka 6 metrov potrebovali 924 milijonov starih dinarjev.

Po dosedanjih izračunih bodo občani, gospodarske organizacije in skupščina lahko zbrali 350 milijonov S din in s temi sredstvi bi lahko modernizirali 12 kilometrov tuhinjske ceste. Preostala sredstva, ki bodo še potrebna za končno ureditev tuhinjske ceste, namenavajo dobiti iz republiškega cestnega sklada. Čeprav republiški cestni sklad za svojo udeležbo v modernizaciji ceste postavlja določene pogoje (dnevna obremenitev ceste 3400 ton in s udeležbo občanov), v kamniški občini upajo, da jim bo cestni sklad zagotovil sredstva, saj podatki o prometu na tuhinjski cesti, pa čeprav je slaba, pričajo, da je promet iz leta v leto večji. Če pa se bodo Kamničani na referendumu 21. aprila izrekli za samoprispevki, pa bodo s tem izpolnili tudi drugi pogoj cestnega sklada, s tem pa jim bo najbrž cestni sklad zagotovil sredstva in jim omogočil boljše povezavo z zunanjim svetom.

VIII Guček

Maja bodo v Mariboru ustanovili združenje novinarjev in organizatorjev informiranja v delovnih organizacijah

V četrtek prejšnji teden je bil v Ljubljani sestanek pripravljalnega odbora za posvetovanje o problemih informiranja in glasil v delovnih organizacijah. Ta pripravljalni odbor je imenoval republiški odbor sindikatov. Dogovorili so se za program posvetovanja, ki bo v Mariboru v drugi polovici maja letos in na katerem bodo — tako imajo v načrtu — ustanovili združenje novinarjev in organizatorjev informiranja v delovnih organizacijah pri Društvu novinarjev Slovenije. Pripravljalni odbor je že poslal vsem, ki se v delovnih organizacijah po Slovenij ukvarjajo z informiranjem v takšni ali drugačni obliki, gradivo

za to posvetovanje in obenem poziv, naj si za udeležbo na posvetovanju zagotovijo pooblaščilo v podjetju, kjer delajo. Upajo, da si bodo tako zagotovili res kvalitetno razpravo na posvetovanju na katerem bodo najprej trije referati in nekaj koreferatov.

Morda je zanimiv podatek, da v delovnih organizacijah v Sloveniji izhaja kar 230 glasil s takšno naklado, da pride eno glasilo na 2,2 v družbenem sektorju zaposlenega delavca. Samo za tiskarske stroške teh glasil izdajo slovenska podjetja letno okrog 270 milijonov starih dinarjev. Ta podatek nam pove, da so ta glasila le močno sredstvo obveščanja naših delovnih ljudi. — a

Kurirčkova pošta v občini Kranj

Danes (sreda) ob 9. uri bodo pionirji osnovne šole Zalog pri spomeniku v Zalogu sprejeli od pionirjev kamniške občine Kurirčkovo pošto. Tako bodo pionirji kranjske občine že šesto leto sodelovali v tej akciji, v kateri bodo obujali spomine na dogodke med narodnoosvobodilno borbo.

Letošnja Kurirčkova pošta je odšla na pot v petek, 8. marca, iz Kamnika. Prav tako so v teh dneh tudi v drugih krajih Slovenije odšle na pot Kurirčkove pošte. Vsa Kurirčkove pošte pa se bodo potem 21. maja lotos zbrale v Ljubljani.

Pionirji kranjske občine bodo letos pošto nosili dva krat. Tako bodo 10., 11. in 12. aprila pošto nosili po severnem delu kranjske občine (Zalog, Cerknje, Senčur, Olševec, Preddvor, Trstenik, Go-

riče), potem pa jo bodo predali pionirjem tržiške občine. Drugič pa bodo pionirji kranjske občine Kurirčkovo pošto. Tako bodo pionirji kranjske občine že šesto leto sodelovali v tej akciji, v kateri bodo obujali spomine na dogodke med narodnoosvobodilno borbo.

Glavni Kurirčki pošti se bodo v kranjski občini priključile tudi druge Kurirčkove pošte (s Senturške gore, Jezerske itd.). Razen pionirjev pa bodo v letosnji akciji sodelovale tudi krajevne organizacije zvezne borcev in društva prijateljev mladine.

A. Z.

Prisega sodnikov porotnikov

Pred kratkim so v sejni dvorani občinske skupščine Jesenice prisegli novo izvoljeni sodniki porotnik. Prisega je 80 občanov, ki jih je občinska skupščina na predlog komisije za volitve in imenovanja izvolila za sodnike porotnike za dobo dveh let. Pred prisego je na novo izvoljene porotnike tovarš Cerne, predsednik občinskega sodišča Jesenice, seznanil z dolžnostjo, pravicami in kazenskimi posledicami, ki izvirajo iz opravljanja te funkcije. Pri tem je podal kratek zgodovinski oris razvoja sodišča, ki deluje kot porota. Po njegovem pojasnilu so navzoči oziroma novi porotniki podpisali izjave.

VIII. V.

Razpisna komisija pri KINO BLEĐ RAZPISUJE

po čl. 112 temeljnega zakona o volitvah v delavske svete in drugih organov upravljanja v del. organizacijah in čl. 76 statuta podjetja

DELOVNO MESTO direktorja

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje: Da ima višjo izobrazbo in strokovnost, ki je specifična za podjetje. K vlogi mora kandidat priložiti overovljeno dokazilo o strokovni izobrazbi, dokazilo o dosedanjem zaposlitvi in kratke življenskejepis, ter potrdilo o nekazovanju. Vloge je poslati razpisni komisiji pri KINO BLEĐ do vključno 30. aprila 1988.

Razširjena seja komiteja občinske konference ZK Kranj Nove oblike delovanja se prepočasi uveljavljajo

Zadrževanje organizacij zveze komunistov na organizacijskih vprašanjih še ne pomeni reorganizacije — Zavedati se je treba odgovornosti, ki jo ima danes zveza komunistov — Naloga organizacij ZK je preiti od razprav k dejanjem

V četrtek je bila v Preddvoru pri Kranju razširjena seja komiteja občinske konference zveze komunistov Kranj. Na seji, ki so se je udeležili predsedniki komisij in sekretarji organizacij, prisostvoval pa ji je tudi član predsedstva centralnega komiteja ZK Slovenije tovarš Janko Rudolf, so po skoraj šestih mesecih razpravljal in ocenil uveljavljanje novih oblik delovanja organizacij ZK v občini po reorganizaciji.

Ze takoj na začetku je treba poudariti, da je analiza o delu organizacij ZK po reorganizaciji, ki jo je na podlagi obiskov članov komiteja občinske konference v organizacijah ZK v občini izdelala komisija občinske konference za organizacijo in razvoj ZK, res skrbno izdelana, kritična in objektivna. Čeprav v njej ni prikazanega dela občinske konference in njenih organov po reorganizaciji, lahko kljub temu iz analize ugotovimo, da je delo občinske organizacije in njenih organov v zadnjih mesecih res začelo potekati v smislu sprejetih sklepov o reorganizaciji zveze komunistov v občini.

Nasprotno pa moramo ugotoviti, in to so poudarili tudi na seji, da se nove oblike delovanja organizacij zveze komunistov v občini, tako v krajevnih organizacijah kot v organizacijah ZK delovnih organizacij prepočasi uveljavljajo. Poglejmo nekaj podatkov:

• Po reorganizaciji do marca letos v nobeni izmed šestih velikih organizacij, kjer imajo voljene konference, le te niso zasedale. Od drugih 13 organizacij, kjer konference sestavljajo vsi člani organizacije, pa je imelo zasedanje konferenc le deset organizacij.

• Podobno je bilo tudi s komisijami, ki jih imajo posamezne organizacije. 60 komisij je imelo manj kot 30 sej. Podobno je v analizi ugotovljeno tudi za druge oblike dejavnosti.

Iz vsega dosedanja dela organizacij ZK v občini in njihovih organov pa lahko ugotovimo le to, da so povod obravnavali le organizacijska vprašanja. Hkrati pa podatki kažejo, da so bili dokaj bolj aktivni sekretarji organizacij. Iz tega lahko povzamemo, da je pretekli predreorganizacijski način delovanja članov ozioroma organizacij ZK še močno zakorenjen, zato do neke mere obstaja tudi nevarnost, da bi aktivnost sekretarijatov nadomestila aktivnost organizacij in konferenc. To pa bi pomenilo, da je bila v občini reorganizacija ZK sicer narejena, vendar se konkretno odraža le v sprejetih sklepih ozioroma je obtičala na papirju.

Kako potrebna je bila razprava o dosedjanjem poteku ozioroma izvajanjem reorganizacije in kakšne težave se

bila v občinski organizaciji organizacijska reorganizacija zelo hitro končana.

Na četrtkovi seji pa so sekretarji organizacij ozioroma predstavniki načeli še vrsto vprašanj in nejasnosti, ki so do sedaj zavirale izvajanje reorganizacije ozioroma novih oblik delovanja. Tako so med drugim omenili nedelavnost posameznih odgovornih članov, preobremenjenost, neelastičnost, razne organizacijske nejasnosti itd. Hkrati pa so poudarili, da se morajo danes članji zveze komunistov zavedati odgovornosti, ki jo ima ZK ter da je treba od razprav preiti k dejanjem.

Takšna je torej groba slika ozioroma le del te, o dosedjanjem delovanju organizacij zveze komunistov v občini. Nasprotno pa bi lahko trdili za občinsko organizacijo. Čeprav delo le-te — kot smo že povedali — v analizi ni prikazano, pa je razprava na seji v Preddvoru pokazala, da so občinska konferenca in njeni organi naredili že dobršen korak od zadanih ozioroma predvidenih osnov novega delovanja. Res je sicer, da se tudi tu pojavljajo razna odprtia vprašanja in problemi, vendar je značaj le-te takšen, da ravno potrjuje novo vlogo delovanja ter tako hkrati onemogoča polpreteklo statičnost pri delu organizacije zveze komunistov.

Poglejmo, kako se to kaže v dosedanji kratki praksi. Do sedaj ozioroma do predkratikim tako v organizacijah kot v občinski organizaciji skoraj ni bila posvečena skrb mladim ozioroma pomlajevanju organizacije. V zadnjem času pa je bilo, zazdaj sicer le v občinski organizaciji, na tem področju precej narejeno. Tako je občinski komite že sprejel 37 mladih v zvezo komunistov. Vendar pa so se ob razpravi o mladih pojavila tudi druga vprašanja, in sicer: zakaj mladi neradi vstopijo v članstvo ZK, mnenja mladih, da je ZK premalo učinkovita, da je v njej premalo demokracije, da jih odvračajo slabi zgledi posameznih članov, da je člana rina previsoka itd. Že to nam torej dokazuje, da vprašanja so, vendar pa prav ta vprašanja potrjujejo, da so polpretekle oblike preživete.

Razen tega pa so občinska konferenca in njene komisije posvetile pozornost tudi drugim oblikam. Tako so razpravljali o gospodarstvu v občini, o religiji itd. Razen tega vse komisije tudi že uresničujejo sprejete programe dela. Skratka, poudariti moramo, da je v primerjavi z organizacijami ZK v občini

Seja poslovnega združenja za trgovino Kvalitetni kadri — osnova razvoja trgovine

Poslovno združenje za trgovino je prejšnji teden organiziralo pogovor o nekaterih družbenoekonomskeh problemih nadaljnega razvoja trgovine in nekaterih sistemskih vprašanjih. V razpravi je poleg članov trgovinskega združenja sodeloval tudi predsednik gospodarskega odbora republiškega izvršnega sveta Rino Simoneti.

Udeleženci so najprej poudarjali naraščanje vloge trgovine v današnjem obdobju, saj zlasti po uvedbi reforme opažamo njen napredok. Posebno mesto pa ima naša trgovina tudi zaradi specifičnega geografskega položaja naše republike, zato bi mnogo pripomogel k njenem nadaljnjem razvoju v naši republiki tudi turizem, za kar pa bi morali trgovini omogočiti večjo stimulacijo za prodajo blaga za devize. Pri samem razvoju trgovine in naši republiki pa bi morelo odigrati pomembnejšo vlogo družbenopolitične skupnosti. Čeprav je še vrsta nrešenih vprašanj, kot so na primer odnos trgovine in proizvodnje, vprašanje ekonomske moči trgovine, vprašanje zalog v trgovini in v proizvodnji, vprašanje kreditne politike, vprašanje poslovnih prostorov in zdrževanja, pa lahko zapišemo, da postavlja trgovina kot osnovni element svojega razvoja problem kadrov.

NEZADOVOLJIVO SOLANJE KADRA ZA TRGOVINO

Slovenska trgovina ima danes okoli 40.000 zaposlenih in to število zaposlenih bi lahko glede na potrebe in razvoj standarda lahko še občutno povečali. Vendar, kot rečeno, napredek te panoge se začne pri solanju novih kadrov. Trgovinsko združenje ni zadovoljno s sedanjo vzgojo vajencev za trgovsko stroko, prav tako pa tudi ne s šolanjem v srednjih in visokih šolah. Člani združenja za trgovino so poudarjali, da sedanja vzgoja vajencev za trgovsko stroko preveč locuje vajence od prakse, da so vajenci preveč v šoli, premalo časa pa za prakso in mizo. K sedanju učnemu sistemu srednjih šol so člani poslovnega združenja za trgovino prigovarjali to, da ne daje neke specializacije, zato bi morali ustanoviti bodisi posebno srednjo šolo ali pa vsaj v zadnjih dveh razredih srednjih ekonomskeh šol uvesti nekatere specializirane predmete. Skratka, trgovci si žele tesnejšega kontakta med njimi in solo, kajti konec končev šola najbrž ne bi smela biti zaradi šole in ne zaradi prakse, temveč za to, da so njeni učni programi v tesni skladnosti s praktičnimi, vsakodnevнимi izkušnjami prodajalca pri njegovem delu v prodajalni.

V. G.

Smartno pri Cerkljah — Prebivalci Smartnega in Glinj pri Cerkljah že vrsto let niso zadovoljni z napetostjo električnega toka. Posebno zvečer je napetost tako slab, da ne morejo poslušati niti radija. Za pomoč so se obrnili na podjetje Elektro Ljubljana — okolica. Domenili so se, da bi pri ureditvi tega vprašanja moral nekaj prispevati tudi sami prebivalci. Menijo, da bi pomagali tudi prebivalci Glinj, čeprav se načnje o tem še niso menili. —an

V galeriji Gorenjskega muzeja v Kranju sta minulo soboto Narodni muzej in Center za ekonomiko gospodinjstva iz Bitole odprla razstavo Noše bitolskega okraja in elementi starega izročila v novem okolju. Otvoritvi sta prisostvovala tudi predsedniki občinskih konferenc SZDL Bitola in Kranj. Na sliki (od leve proti desni): direktor Centra za ekonomiko gospodinjstva Bitola Radmila Sotirovska, kustos Gorenjskega muzeja Anka Novak, predsednik občinske konference SZDL Kranj Franc Rogelj in predsednik občinske konference SZDL Bitola Miško Velevski — Foto Franc Perdan

Nova razstava v Prešernovi hiši Kipar Ivan Sajevic

V petek prejšnji teden je bila v galeriji v Prešernovi hiši v Kranju otvoritev razstave portretne plastike kiparja Ivana Sajevica. Sedemdesetletni kipar, ki je služboval tudi v Kranju na Puškarski šoli in na gimnaziji, se nam je na svoji prvi samostojni razstavi predstavil z dvajsetimi plastikami v kamnu, mavec, patiniranem mavec in bronu. Plastike predstavljajo kiparjeve prijatelje, sorodnike in nekatere znane slovenske kulturne može (Emil Adamčič, Anton Slodnjak, Jože Rant in drugi); nekateri od tistih, ki smo jih prepoznali v plastikah, so se tudi udeležili otvoritve razstave. — V imenu Gorenjskega muzeja Kranj je kiparja Ivana Sajevica pozdravil direktor Cene Avguštin, o njem in njegovem delu pa je govoril ravnatelj Loškega muzeja Andrej Pavlovec. Njegov govor v celoti objavljamo.

Kipar Ivan Sajevic je bil rojen 21. oktobra 1891 v Stari vasi pri Postojni. Marljin in delovni značaj neumornega srovalca je danes sedemdesetletni kipar prejel prav gotovo pri svojem očetu, navdušenem čebelarju in kmetu, kar bi zopet enkrat potrjevalo to, včasih že kar prislovično sorodnost slovenskega kmeta in čebele, simbola marljivosti. Čeprav Sajevic doslej še ni samostojno razstavljal, to še ni merilo nedejavnosti, ampak prej dokaz, kako težko je združevati poklic likovnega pedagoga s hotenji in delom umetnika, ki mu ob poklicnem delu ostajajo zgolj skromne urice, katere lahko posveča umetnosti.

Bil sem njegov dijak na gimnaziji in včasih smo ga prav pošteno razjezili z našo nemirnostjo in neresnostjo. Danes se sprašujem, kako je zmogel po več urah pouka umiriti svojo roko, prijeti za dleto in tako prefinjeno klečati mrtvi kamen ter iz njega buditi v življenje umetnine. Naj mi danes oprosti, ko mu govorim na njegovi prvi samostojni razstavi. Vem, da se je gmotno težko prebijal kot sin kmeta skozi študije na takratni umetnoobrtni šoli v Ljubljani in vztrajal tako kakor marsikateri slovenski pesnik in pisatelj na Dunaju, kjer je diplomiral na akademiji pri prof. Mülnerju. Simbolično se je oddolžil očetu in čebelarjem z znakom Čebelarskega društva, za katerega je že med študijem prejel nagrado. Pot našega kiparja se je po diplomi začela s profesuro na postojanski meščanski šoli in nadaljevala v Kranju v gimnaziji in v puškarski šoli, kjer je med drugim delom napravil tudi osnutek gravure za okrasje lovske puške z ljudskimi motivi, ki jih je nabral v okolici Kranja. To omenjam predvsem zato, ker je Sajevic prav z ljudskimi motivi pokazal nove možnosti okraševanja tovrstnih predmetov in pa seveda tudi zato, ker je to povezano s Kranjem, kjer zdaj razstavlja. Iz Kranja je njegova službena pot zavila v Celje, iz Celja v Ljubljano na klasično gimnazijo in pozneje na šolo za umetno obrt, kjer je bil najprej profesor, nato pa njen direktor do upokojitve.

To je življenska pot našega kiparja, katerega umetniško delo v današnjem času,

A. Pavlovec

KRANJ — Prejšnjo sredo je na glasbeno-baletnem večeru razen gojencev glasbene šole nastopila tudi skupina trinajstih mlajših baletk, ki obiskujejo Plesno in baletno šolo v Kranju. V koreografiji Milice Buhi so se baletke predstavile z baletno pantomimo Delavnica lutk. Ta program nameravajo vključiti v samostojni nastop, ki bo konec maja. (D.S.) — Foto: Franc Hribnik

Večer med platni Marjana Dovjaka

Razmišljjanje ob razstavi v galeriji na loškem gradu

Minuli petek so v galeriji Loškega muzeja v Škofji Loki odprli razstavo del akademika slikarja Marjana Dovjaka. Pokrovitelj tokratne razstave je podjetje SLOVENIALES iz Ljubljane.

Slikar Dovjak je po stenah galerije razobil 35 slik. Večina od njih je najnovejšega datum. Prevladujejo platna, vmes pa najdemo tudi slikanje na lesnit. Avtorja, ki spada v generacijo prvih slikarjev, šolanih na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, pričevajo v krog umetnikov, ki jim je blizu kubistična stilizacija. Vendar pa Dovjak izrazito kubistične elemente uporablja le redko. Pri večini del zapazimo podurek na risbi, barva je le-tej podrejena, čeprav prav z njo dosega zaželeni učinek. Dovjak uporablja cel spekter barvnih odtenkov sicer enotnega, bodisi temnejšega, bodisi svetlejšega tona, izobljivanih v različne ploskovne like, ki pa so med seboj ostro razmejeni. Skoraj nikjer se barve druga v drugo ne prelivajo, temveč so strogo ločene. S tem doseže slikar nekakšno deformacijo predmetov, odvzame jim objektivni značaj in jim vdihne izrazito sugestivno izrazno moč.

Se bolj zanimiva je zbirka razstavljenih umetnin glede na obravnavano tematiko, glede na izbiro motivov. Navadno je slika bolj ali manj dosleden krajinar, figurativ, ali pa so mu pri srcu tihožitja. Dovjaka bi bilo po teh kriterijih nemogoče opredeliti. Pri njem namreč najdemo tako motive iz narave — zlasti mu je pri srcu tako imenovana drugotna, sekundarna narava, industrijski objekti, ki so plod človekovega dela — kot tudi tihožitja ter portrete. Zato bo bolj točno,

če rečemo, da mu je bližu socialna tematika. Kar se tiče figur v prostoru, so mnogo bolj ilustrativne kot pa izpovedne (Čakalnica, Tretji razred). Prav tu slikar daje prednost risbi, ki ji podreja vse drugo. Slednje velja tudi za njegova tihožitja. Bolj kot kjer koli pa je prišla gorovica oblik do izraza v podobah industrijskih objektov, tovarn, torej v upodabljaju motiva, tako drugačnih od tistih, ki jih najdemo na slikah umetnikov — romantičnikov. Sele tod pridejo povsem jasno do izraza socialne tendenze, ki jih sicer drugod le slutimo.

In še ena posebnost je, ki pozornega opazovalca pritegne in mu zbudí zanimanje. Poniekod slikar namreč isti motiv, isti predmet, figuro ali tihožitje upodobi po dvakrat — vsakič malo drugače. Na prvi sliki so barve drugačne, bolj živega ali bolj umirjene-

ga tona kot na drugi. Na teh »parnih« podobah (Transfuzija I in II, tovarna LTH I, II in III) umetnik tudi spremišča posamezne drobce, bodisi da na eni sliki kaj pridá ali odvzame, da pred drugači predmete ali da spremeni oblike in barve nesimetričnih barvnih ploskev, ki sestavljajo neko celoto. S takšnim dvačatnim, različnim podajanjem enega in istega motiva pokaže na neprestano menjajoč se, dialektični subjektivni odnos človeka — v tem primeru umetnika samega — do sveta, stvari, ljudi... Ce tako gledamo na omenjeno značilnost Dovjakovih del, lahko mirne vesti zavrhemo misel, ki se vzporedno s prejšnjo zbuja ob gledanju teh »dvojnikov« — da je namreč ta dvojnost posledica neizgrajenega slikarjevega jaza in nekategoričnega kolebanja med dvema izraznima možnostima likovnega ustvarjanja.

I. Guzelj

Komedija Poročil se bom s svojo ženo

V Bukovščici je že tradicija, da kulturno-umetniško društvo vsako leto uprizori po eno odrsko delo. Lani pa ni bilo tako, zato je toliko bolj razveseljivo, da je delo v dramski sekciji letos spet oživel. V razmeroma kratkem času so mladi igralci naštudirali Marinčeve komedije Poročil se bom s svojo ženo in jo 31. marca predstavili gledalcem.

Komedija sodobnega komediografa Marijana Marinca Poročil se bom s svojo ženo je satira na današnjo »modo« razprtij in na malomeščansko licemerstvo. Besedilo je zelo razgibano in polno šaljivih domislic, ki spravljajo gledal-

ca v smeh. Od igralcev zahteva precej sposobnosti, a je vsebinsko in tudi glede izvedbe primerna za vaški oder.

Režija bukovške predstave je bila v rokah Zofke Potocnik, ki je svoj režijski koncept uskladila s sposobnostmi igralcev in ustvarila tekočo predstavo. Tako je dobro opravila svojo nalogo, čeprav je bila malce nedosledna pri oblikovanju posameznih likov. Med igralkami velja povaliliti Marijo Vidmar v skrbno izdelani in izrazno prepričljivi vlogi Katarine in Anico Demšar, ki je zelo dobro obvladala precej zahtevno vlogo Milene. Posebno se je odlikovala v izgovorjanju. Tudi drugi dve ženski vlogi sta bili odigrani brez večjih napak.

Med moškimi vlogami je bil boljši Peter Tomažin kot zdravnik Janez, medtem ko sta bili drugi dve važnejši vlogi precej slabo pripravljeni.

Zaradi majhnega odra je bilo gibanje igralcev precej otežkočeno. Tej težavi bi se izognili s pametnejšo izrabo odrskega prostora in preprostejšo sceno.

Zapis o predstavi bi bil pristranski in krivičen, če ne bi opozorili na veliko požrtvovanost igralcev, ki so moralni premagati precejšnje težave, da so tako postavili na oder Marinčeve odrsko delo. Prav zaradi vztrajnosti je njihovo delo vredno toliko večje pohvale. Prav bi bilo, da bi se po njih zgledovala mladina iz drugih podeželskih vasi.

I. B.

Te dni po svetu

NOVOSIBIRSK, 6. aprila — Med svojim potovanjem na Japonsko se je predsednik republike Josip Broz-Tito ustavil v Novosibirsku in Habarovsku, od tu pa je nadaljeval svojo pot v Tokio.

WASHINGTON, 6 aprila — Po smrti črnskega voditelja dr. Martina Luthra Kinga so v ZDA izbruhnili hudi rasni nemiri, zato je predsednik Johnson proglašil izredno stanje v ameriškem glavnem mestu, mestni župan pa je uvedel policijsko uro od 17,30 do 6,30 zjutraj.

MARIBOR, 6. aprila — V Mariboru so bile zaključne slovesnosti ob 100-letnici izhajanja slovenskega dnevnika Slovenskega naroda. Na slavnostni akademiji so tudi podeliли letosnje Tomšičeve nagrade za najboljše prispevke novinarjev v minulem letu. Slovesnosti so se udeležili tudi novinarji iz Avstrije, Italije in Madžarske.

BEOGRAD, 6. aprila — Na trgu Marksa in Engelsa se je na protestnem zborovanju proti vojni v Vietnamu zbraveč količini 300.000 Beograjanov. Na zborovanju je govoril tudi Veljko Vlahović. Podobni protestni zborovanji sta bili tudi v Ljubljani in Zagrebu.

HOLYWOOD, 7. aprila — Iz spoštovanja do ubitega Martina Kinga je sklenila ameriška filmska akademija preložiti podelitev »Oscarja« za najboljše filme. Tako bodo nagrade za najboljše filme podeliли v sredo.

MOSKVA, 7. aprila — V Sovjetski zvezni so izstrelili novo vesoljsko raketno z avtomatično postajo Luna 14. Cilj tega vesoljskega poskušaja so nadaljnje raziskave prostranstva okoli Lune.

ATLANTA, 8. aprila — Na tisoče Američanov je počastilo spomin na pokojnega črnskega voditelja Martina Luthra Kinga, ki so ga pokopali v torek v Atlanti. Kingovi sodelavci so povedali, da bodo uresničili napovedani Pohod revnih na Washington in da bodo nadaljevali boj proti rasizmu, kateremu je posvetil življenje ubiti voditelj.

TOKIO, 8. aprila — Predsednik Tito je prispel na enotedenški obisk na Japonsko. Na tokijskem letališču sta ga sprejela in pozdravila Japonski cesar Hirohito in premier Sato. Nasproti je naš predsednik doživel prisrčen in dobrodoščen sprejem, kakršnega na Japonskem izkazujejo le najvišjimi državnikom. Tito je prvi predsednik socialistične države, ki je bil uradno povabljen, da obišče Japonsko.

Ljudje

Ves svet je prejšnji teden pretresla skopa, vendar trajčna novica — doktorja Martina Luthra Kinga, voditelja ameriških črncev in dobitnika Nobelove nagrade za mir, je zahrtno ubil do sedaj še neznani atentator. Martin King je dopotoval s svojimi pomembniki v Memphis, da bi vabil v pondeljek veliki protestni pohod za državljanke pravice. Vendar tega dne ni dočakal — med njegovim nekajminutnim postankom na balkonu hotela, v katerem je staloval, ga je z ostrostrelno puško ubil beli rasist. Težko ranjenega črnskega voditelja so takoj prepeljali v bolnišnico, vendar mu zdravniki žal niso mogli več pomagati. Smrtne krogle so pretrgale njegovo 39-letno življenjsko nit.

Vest o Kingovi smrti je bila odjeknila po vsem svetu, najbolj pa med črnskim prebivalstvom v Združenih državah Amerike, kajti z njim so fzgubili voditelja, ki se je vse

Martin Luther King — apostol nenasilja — mrtev

življenje boril proti rasni diskriminaciji in za boljše življenje črncev v ZDA. Ogorčeni črnci so s požigl, demonstracijami in streljanjem izrazili svoj gnev in s tem opozorili na vprašanja, ki se dalec niso rešena. Vsa Amerika je zalovala ob Kingovi smrti, predsednik Johnson je odložil svoje potovanje v Honolulu in razglasil dan splošnega žalovanja, poleg tega pa je izrazil žalost in zaprepadenje zaradi tega surovega uboja.

Martin Luther King se je rodil 15. januarja 1929 v Atlanti v zvezni državi Georgia. Po končanem srednjem šolanju je študiral teologijo v Bostonu, kjer je tudi doktoriral. V svojih pridigah je King nenehno opozarjal na nepravilen položaj črncev v Ameriki, zato tudi ni čudno, da so ga črnci pozvali, naj jih vodi v boju proti belcem. Martin King je ta izizz sprevzel. Postavil se je na celo črncev v Montgomeryju, organiziral bojkot avtobusov, ki je trajal več kot leto dni. Nepo-

sreden rezultat tega bojkota je bila ukinitev rasnega razlikovanja v mestnih avtobusih. Tako je ime Martina Luthra Kinga postalno znano v vsej Ameriki.

Enakopravnost črncev je bil njegov najvišji ideal, ideal zaradi katerega je tudi moral umreti. Imenovali so ga apostol nenasilja, njegovo glavno orožje pa je bil ekonomski pritisk. »Vem, da nosite pri sebi nože in revolverje,« je govoril svojim črnskim poslušalcem, katerim je znaš z mirmi, skoraj tihih glasom vlivati čudovalo, neomajno zaupanje. »Toda pustite jih doma, pri sebi imate samo orožje nenasilja, odenite se z oklepom resnice in hrabro stopajte naprej.« Te globoke besede so realen odraz njegove filozofije, so odraz globoko mislečega in razumnega človeka, ki je svoje življenje posvetil enemu samemu cilju — cilju, da bi drugi lepše živeli.

Mnogi se bojejo, da bo s Kingovo smrto prišlo do pre-

obrata v ameriškem črnskem gibanju. Ali množica črnskih nemirov in demonstracij vse od črnske četrte Harlema v New Yorku pa tja do Floride (do sedaj je bilo že okoli 30 žrtev teh neredov) ne potrjuje omenjene bojazni? Ali so bo črnsko gibanje preobrnuto v smer, ki jo že nekaj časa zastopa Stockley Carmichael: represalije, zob za zob, oko za oko? Ali lahko ameriški črnci še naprej verujejo v politiko nenasilja, v neučinkovite besede? Pravijo, da ima vsako potrpljenje svoje meje in ta trditev še toliko bolj velja za črnce v Ameriki, ki so jih oblasti izločile iz »normalne« človeške rase, jih zaprle v črnske rezervate in jim ukinile osnovne človeške pravice?

Amerika, simbol človeške civilizirnosti kaže v teh dneh resničen odsev svoje neciviliziranosti in samodržnosti. Kdaj bodo lahko črnci brez skrb stopali z roko v roki z belci?

VIII G.

Druga trobenta, prvi šofer, znani vrtnar

Kranjčan Alojz Erman — član prve ustanovljene godbe na pihala

Pred kratkim je bil v dvorani kina Center v Kranju jubilejni koncert ob 70. obljetnici kranjskega pihalnega orkestra. Ob tej slovesnosti, katere pokrovitelj je bil predsednik kranjske občinske skupščine Slavko Zalokar, je izšla posebna brušura. V zgodovinskem zapisu smo zasledili, da izmed članov prve godbe na pihala, ki je bila v Kranju ustanovljena 1898. leta, živi edino še Alojz Erman.

Rojen je bil v Kranju, kot peti otrok v družini. Danes stanuje na Partizanski cesti

v Kranju in bo čez približno dva meseca praznoval 85. rojstni dan. Kranjčani, posebno starejši, go dobro poznajo. Kako tudi ne, saj imajo pri Ermanovih še danes vrtnarijo. Sicer pa se Alojz Erman včasih ni toliko ukvarjal z vrtnarstvom, bil je namreč poklicni šofer.

Pred dnevi sem ga obiskal in takoj je bil pripravljen za pogovor.

»Kako ste pravzaprav postali član pred sedemdesetimi leti ustanovljene kranjske pihalne godbe?«

»Saj veste, mladega človeka marsikaj zanima. Mene je med drugim tudi glasba. Tako sem se takrat skupaj z drugimi, bili smo sami mladi, odločili, da postanem član pihalne godbe. 28 nas je bilo in igral sem drugo trobento. Veliko smo vadili in radi smo hodili na vaje. Pa tudi nastopali smo precej. In če verjamete ali ne, radi so nas poslušali. Še sedaj se spominjam, ko smo nastopili v Ljubljani na obletnici Požarnice brambe. To je bil pravi praznik za nas godbenike.«

Vendar pa Alojz Erman ni dolgo ostal pri godbi. Zaradi pomanjkanja in številne družine je moral za kruhom. Tako ga je pot zanesla na Dunaj. Tam je odslužil tudi vojsko in se hkrati izučil za poklicnega šoferja. In čeprav takrat še ni bilo veliko avtomobilov, je postal njegov življenjski poklic. In ker so bili takrat poklicni šoferji ravno tako redki kot avtomo-

bili, je Alojz Erman postal tudi prvi poklicni šofer tovornega avtomobila pri Zabretu v Britofu (današnja Oljarica). To je bilo 1908. leta in menda je bil to takrat tudi prvi tovorni avtomobil v Sloveniji.

»Ljudje so se Zabretu sme-jali, ker je kupil avto. Menili so, da se mu je zmešalo. Se sedaj se spomnim, koliko ljudi se je zbral na vrhu Jelenovega klanca, ko sem prvi peljal po njem. Prepričani so bili, da bo avto običajno sredti klanca in da ga bodo morali s konjsko vprego potegniti na vrh. Bili so razočarani. Z natovorjenim avtomobilom sem brez težav prišel na vrh.«

Ko sva se pogovarjala o avtomobilih danes in včasih in o današnjem ter takratnem prometu na cestah, mi je povedal, da je bilo včasih na cestah treba prav tako paziti kot danes. Posebno ob semanjih dneh, ko se je na cestah kar trije živine in ljudi.

»Težava pa je bila še ta, da so se ljudje takrat avtomobilu bali. Sicer pa kako tudi ne, saj se je njegov ropot slišal nekaj kilometrov naokrog. Se sedaj se spominjam, da sem prva leta imel, posebno ob semanjih dneh, na cestah največ težav z živilo in ženskami. Oboji so tik pred avtomobilom tekali čez cesto.«

Ker je bil šofer, je Alojz Erman tudi med prvo vojno vozil. Bil je v Galiciji, konec

vojne pa je dočakal v Kobarišu. Po končani vojni pa je bil zopet pri Zabretu, dokler ni 1924. leta kupil svoj avto in je potem vozil taksi vse do druge svetovne vojne.

Med pogovorom sem na stoni opazil diplomo, ki jo je oktobra 1932. leta dobil za sodelovanje na razstavi vrtnarstva. Povedal mi je, da se je z vrtnarstvom ukvarjal že oče. Sam pred drugo vojno ni imel dosti časa za to, ampak se je s tem bolj ukvarjal z ženo. Vrtnarstvu se je posvetil še po drugi vojni. Pravi, da še danes rad pogleda v cvetličnjak.

Alojz Erman je nedvomno eden izmed najstarejših Kranjčanov. Njegovi spomini so bogati in še dolgo bi se lahko pogovarjala. Tako pa sem ga zaradi omejenega časa lahko spoznal le kot člena pihalne godbe, ki je igral drugo trobento, kot poklicnega šoferja in vrtnarja. Čeprav je le nekaj časa igral pri pihalni godbi, pa se zelo rad spomni tistih, še brezkrnih mladih dñ.

A. Zalar

Alojz Erman

Očiščene
in zmrznjene
morske ribe

v prodajalnah

živila
Kranj

Beli pajek

• 58 •

«To mislim, da ne, le v zelo neprijetnem položaju. Vendar pa tudi to ne bo trajalo več dolgo.» Je dejal odločno.

Pravnik ga je nekaj časa ogledoval od strani, potem pa pomirjeno pokimal. »Zanesem se na vas. Če bi me potrebovali, pošljite pome! Morda spet kar z avtomobilom, ker se mi zdi, da se bom z modernimi prevozniimi sredstvi končno le sprlaznil. Krepko je stisnil sekretarju roko, pomagal s cilindrom in stopical proti vratom. Stal je že napol na hodniku, pa se je naglo vrnil, zapri skrbno za seboj vrata in dolgo gledal Hubbard. »Ni dobro.« Je dejal slovesno s tihim glasom, »da je tako lepa in poštena ženska sama!«

»Kako mislite to?« ga je vprašal nekoliko začuden Hubbard in ga debelo gledal.

»Da bi se jaz, če bi bil na vašem mestu, poročil z Mrs. Irvine.« Je jezno zaropotal Mr. Summerfield in zalopotil za seboj vrata.

35

Jesenska noč je bila jasna, v gostem grmovju, ki se je prepletalo tesno ob zdovih Skidmore-Castla pa je bilo temno kot v rogu. Prav ko je ljubček krepke Jessie spetno skočil s tri metre visokega zidu in se pobiral s tal, je nenadoma zrasla pred njim temna postava in se rahlo dotaknila njegove roke. Fant je prvi hip obstal kot vkopan, nato pa se je s krepko krenjo skušal ostresti prijema in pobegniti, toda roka ga je držala

kot v kleščah in ravno, ko se je pripravljal, da bi z vso silo zamahnil, je zaslišal tih in miren glas, ki ga je takoj pomiril. »Pol soverigna imate pri meni še na dobrem. Spremenil ga bom v cel funt, ki ga dobite takoj, če mi hočete nekoliko pomagati.«

Vrtnarski pomočniki ni bil tolkokrat v življenju dobil pol funta nagrade, da ne bi vedel, koga ima pred seboj, kljub temu pa se mu je to nenadno srečanje zdele vendarle sumljivo. Kaj neki lšče ta mož tu? Ali je to za Jessie dobro ali slabovo?

Za Jessie je bil zadnje dni resno v skrbeh. Vsak večer je bil zlezel čez zid in čakal Jessie na dogovorjenem mestu, toda dekleta ni bilo na sesanje. Večkrat se je bil splazil prav bliži glavnega poslopja, toda Jessie ni videl nikjer. To ga je tako vzneimirjalo, da se je moral z nekom pomeniti in tako mu je radodarni tuje prišel na pot kot nalazač.

»Jessie ne morem več najti,« je vzduhnil.

»No vidite, ravno prav! Zdi se mi, da bom lahko pomagal vam in Jessie. All so pri hiši psi?«

»Ne, nobenega še nisem videl,« je dejal vrtnar že čisto pomirjen.

»Kdo vse pa stanuje tu?«

»Vrstar pri glavnem vhodu, v poslopu na dvorišču pri garagi pa Šofer. Točka ta se je z velikim avtom pred dvema urama odpeljal v mesto.« Je vneto razlagal fant. »Nekaj dni sem pa je v hiši še neka ženska, ki je prej še nisem videl. — Nazadnje so Jessie še umorili!« se je prestrašil.

»Kdo pa naj bi to storil?«

»Gospodar,« je v strahu odvrnil vrtnar. »Če bi ga poznali, bi mu tudi vi prisodili kaj takega, Jessie se ga je že vedno bala, ko pa sva se zadnjikrat sestala, je bila vsa iz sebe, ker ni vedela, kaj je z njeno madam.«

Za Hubbarda ni bilo tako lahko izvleči iz fanta, kar je hotel vedeti, ker so se mu vse misli vrtele le okoli njegovega dekleta. Počasi pa je le toliko Izvlekel iz njega, da si je lahko ustvaril sliko o pravi razoreditvi poslopij in sob. Zvedel je, da je »madame« stanovala v osrednjem traktu, da vodijo v vzhodnem kriju zadnja vrata v skriven, skrbno zaklenjen prostor in da ima Jessie svojo sobico v trejem nadstropju.

»Ce vam je prav, me počakajte kar tu,« mu je dejal Hubbard. Ce bi me pa čez poldruge uro ne bilo nazaj, izročite tole pismo možu, ki ga boste našli ob stranskem poli pri glavni cesti. Od njega boste dobili še en sovereign, tu pa imate prvega.«

Vrtnar je krčevito stiskal v roki zaklad in pismo ter ob obduvanjem gledal tuja, ki se je z enim skokom zaviljet na zid in v istem trenutku že sedel na njem. Čeprav je bil tudi on vajen takih akrobacij, se s tem možem nikakor ni mogel meriti.

»Štiri korake od vaa na desno leži v grmovju torbica,« mu je šepnil glas z zdu, »prosim, dajte mi jo sem gor, toda ne stisnite je preveč trdote. Vrtnar je iskal po grmovju in končno našel nekaj, kar je bilo bolj podobno usnjeni možnji kot torbici in ko jo je dvignil, se je začelo v nji živahno gibati. Tako se je prestrašil, da bi jo bil kmalu spet izpustil, toda v tem jo že zgrabil mož na zidu in takoj nato izginil.

36

Lucy Rowe je bila robustne in odporne narave in udobno življenje, ki ga je živila že več kot leto dni v Skidmore-Castleju in prav nič okrnilo njene odpornosti in njene sile.

Odkar je živila v svojih sobah kot jetica, je neprestano uporabljala te svoje sile in je na primer pred kratkim razbila doma-

la vse pohištvo. Potem pa je navadno prihela močna Betty in jo pomirila, pri tem pa je seveda skoro vedno nastal pretep, pri katerem je bilo včasih precej vroče, ne glede na ploho ljubezljivosti v besedah, ki se jih ne da naštevati. In čeprav je bila končno vedno Lucy tista, ki je morala odjenjati, je to ni prav nič spamerovalo in pričenjala je vsak dan znova.

V premorih med temi bitkami pa je plavolaska nepretrgoma snavala načrte za beg in pri tem zamudila nobene prilike. Toda edina vrata, ki so vodila iz njene sobe, so bila nenavadno debela in opremljena z več kot solidno ključavnico, na oknih pa so bile pritrjene močne železne mreže, pri katereh je zastonj trošila svoje sile. — Ker torej s silo nikakor ni šlo, se je podjetna Lucy domisila, da bi se morda s spremnostjo dalo dosegči več. Najprej si je natancno ogledala ključavnico in se je nato lotila. Vratala je po njej z raznimi žebli, iglam, skralka z vsem, kar je imela pri roki in se ni dala oplašiti, ko spočetka ni bilo nobenih uspekov. Potem je pretaknila vse omare in predale, da bi našla kakšno prizračno orodje in končno iztaknila šop starih ključev. Z mirilčino vmeno jih je začela preizkušati in končno našla enega, ki je vsaj deloma pridel. Vztrajno je poskušala več kot pol ure in nazadnje ugotovila, kaj je treba pri ključu popraviti, da bo uporaben. Vzela je pilo za nohte in se lotila dvojne brade na ključu. Pilila je, da so ji stale potne srage po celu in spet poskušala pri ključavnici. In res, ključ se je obrnil in vrata so bila odklenjena. Minute dolgo je trepetala stale pred njimi, preden si je upala pritisniti na ključ in jih odpreti.

(Nadaljevanje)

Filmi, ki jih gledamo

BITKA V ARDENIH — dobgotrajna in naporna — Ne-mara sodi Ken Annakin med tiste režiserje, ki znajo snemati vojaške filme. No, ni kaj reči, Annakin svoj posel brez dvoma kar najbolje obvlada. Seveda predvsem s tiste plati, ki ji lahko rečemo obvladanje poklica, neke vrste mojstrstvo bolj v izurnosti in spremni porabi filmskih izraznih sredstev kot umetniško-kreativni sili.

Annakin je to pot, precej drugače kot v svojem filmu Najdaljši dan, segel po specifičnejši bitki druge svetovne vojne. Glavno vlogo v tem filmu nimajo ne igralci, ne on sam, ne scenarist in ne vsi drugi sodelavci, temveč vojaški stroj-tank. Zvarek jekla torej in te jeklene mase se na platnu prevažajo pred našimi očmi tako, da kar najlaže sledimo poteku cele bitke.

Zdi se, da je bila režiserju manj pomembna usoda ljudi v tej bitki, da so ga manj zanimali tisti, ki so o bitki odločali.

Scenarijska zasnova za film je pogojena z resničnimi dogodki. Seveda je scenarij prikrojil te dogodke tako, da je nastala pregledna celota. Liki v tem filmu, dramaturgija in dialogi, vse je zasnovano precej preprosto, ponostavljeno in kar najbolj dojemljivo slehernemu gledalcu.

Režiserjev delež pri tem filmu je v prvi vrsti ta, da je ohranil preglednost in da nas ni zavajal na stranpotu, odkoder bi bil pregled nad bitko manj nazoren. Spretno posneti prizori v štabih tako ene kot druge vojaške strani, prizori bitke same in oris nekaterih likov se zlijejo v film, ki traja tri ure, ki pa nas na koncu vendarle pusti neprizadete in hladne.

Akcija je tisto, kar Annakin postavlja v prvi plan. In temu je podpredil prav vse. Tako je Bitka v Ardenih film, ki bi bil najbolj zanimiv za vojaške akademije, kjer se bodoči oficirji uče strategije posameznih bitk v zadnji vojni.

Gledalcu, ki ga vojna s strateške plati bolj malo zanimala, pa film ne pove veliko. Stevilni tanki, dolgotrajni in že skoraj mučni prizori bitke ga nadrobno pouče le o tankih in njihovih sposobnostih. V zvrsti vojaških filmov, je seveda Bitka v Ardenih kvaliteten dosežek.

B. Sprajc

Delovna skupnost
CP Gorenjski tisk — Kranj

razpisuje

štipendije za učence poklicne grafične šole v Ljubljani za šolsko leto 68/69, in sicer za naslednje poklice:

2 tiskarja za knjigotisk
1 tiskarja za ofsetni tisk
1 reprodukcijskega fotografa

Štipendije so odvisne od letnikov šolanja in discipline v šoli, in sicer:

v I. letniku 70,— N din
v II. letniku 100,— N din
v III. letniku 150,— N din

Za dodelitev štipendije morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

1. Najmanj z dobrim uspehom dokončana osemletka
2. Starost do 17 let
3. Telesno in duševno zdravje

Interesenti za štipendije naj oddajo prošnjo do 15. 5. 67 v tajništvu podjetja, Kranj, Koroška 8.

Miha Klinar: Mesta, ceste in

Domo

III. DEL

»Nikoli? Kaj ti veš?«

Potem podoba ugasne. Vse je temo, dere, Stef spi. Mirno spi. Ko se prebira Sele ko ji Marija prinese Lehmannovo pismo, o Lehmannu. A kaj? Tega se ne more sestro noče pokazati vznemirjenja, ki se zagledala Lehmannovo pisavo.

»Slavko je šel z očetom,« pravi Marija.

»Kaj? Je že tako pozno?« se Stef spi povsem naravno.

»V sredo naju bosta z očetom počakati.«

»V sredo? Da, seveda, v Luciji,« pravi Marija.

»In na Brezje bomo tudi šli?«

»Da, seveda! Obljubila sem ti!«

»Zelo si dobra, Stef!«

»Tudi ti, Marija!«

Potem se Stef loti šivanja, a ko Marija novem pismu.

»Se vedno je v zaledju! Zares, sredo

Kako naj bi vedela, kakšna usoda je nekaj ur po tem, ko ji je napisal to pismo?«

Stef šiva, obenem pa razmišlja v Ljubljani, se ji vtisnili v spomin. Skrbi ga, kakšno očeta. Cenzura, kakor piše, je uničila, prav in zato ni mogel razbrati, kakšna nesreča je v tem, da kdo jih je nesrečo povzročil. A naj bi kdo že peto leto tepe človeštvo, bo nekaj kmalu? Zato naj ostane močna in verjujoča, zmagalo nad zlom in potrdilo resnico, da nobeno zloto ne ostane nekaznovano, zakaže.

DIE GERECHTIGKEIT BEHERRSCHT BLEIBT UNBESTRAFT, DENN DIE BRECHER

Lepa misel, čeprav Lehmann piše da je zapomnil iz del nekega Peldana, francoskega sodobnika, ki je svetovni javnosti lajevega sodobnika, ki je svetovni javnosti

Obvestilo

Zdravstveni dom Kranj opozarja starše, da bo v občini Kranj obvezno cepljenje proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlu in otroški paralizi za vse otroke, roj. od 1. 1. 1966 do 31. 11. 1967 in starejše, ki še niso bili popolno cepljeni. Starši naj pripeljejo k cepljenju otroke, čeprav niso prejeli vabila. Cepljenje je obvezno. S seboj prinesite izkaznico o cepljenju in vabilo.

Cepljenje bo v občini Kranj od 15. 4. 1968 na istih cepljivih in ob istem času kot je naveden na vabilih.

Gostinsko podjetje na Gorenjskem

Išče

samostojno kuharico

Z VECLETNO PRAKSO

Zaposlitev takojšnja. Plaća izredno dobra.

Stanovanje in hrana v hiši. Naslov v oglašnem oddelku Glassa.

Od pusta do velike noči v okolici Cerkelj

O običajih v času od pusta do velike noči v Retečah pri Škofji Lobi in v okoliških vaseh je v rubriki Gorenjski kraji in ljudje pisal že Ivan Bogataj (Glas, 28. februarja 1968). Podobni običaji so bili tudi drugje na Gorenjskem. Poglejmo tokrat nekatere od teh običajev iz cerkljanske fare pod Krvavcem!

Med obema svetovnima voji, vsak petek maša. Ta vas je iz Cerkev oddaljena dobro uro hoda v hribih pod Krvavcem. Pred cerkvijo so prodajali preste iz Adergasa, ki so se po precej naporni poti prav privilegle. Starši so otrokom doma pred odhodom dali nekaj denarja, da so ga imeli za preste.

Na predpostno sredo so »babu zagali«. Naš dopisnik nam piše, da bi kot otrok to večkrat prav rad videl, odrasli fantje pa so se le smeiali radovednim otrokom, ker so to vedno »zamudili«.

Na veliki teden, večinoma že za cvetno nedeljo, so imeli otroci nove obleke. Na cvetno nedeljo so nesli v cerkev **butare žegnat**. Nanje so razen zelenja navezali tudi jabolka in pomaranče. Na veliki petek so šli vse otroci, kolikor jih je bilo pri hiši — da so le mogli hoditi — v cerkev k božjem grobu. Takrat je bilo vse petke v postu so hoči v Stiško vas, kjer je bila pri vsaki hiši veliko otrok. Tisti,

ki so bili doma iz vasi pri fari, so si napravili **raglje** in na veliki petek, ko so bile v cerkvi molitve, so z njimi ragljali in tekali okrog cerkve. Zvonovi so bili »zavezani« od velikega četrtega dopoldne do sobote dopoldne.

Na veliko soboto so dekleta nesla k žegnu in to je bilo prav slikovito. Imela so lepe bele predpasnike, krila pa navadno rdeča. Jerbase, ki so bili lepo pisani, so nesla na glavi. Jerbasi so moralni bili lepo in polno nałożeni in pokriti z lepimi vezemi pri. V njih je bil kolač, gnijat, ena ali dve suhi klobasi, kako. Bilo je namreč več različic: 1. na kakšno daljavo, od bližu ali od daleč, 2. kako: »zaskrit«, »za prijet«, »za gih«. Po prvi različici (»za skrit«) se je moral kovanec skriti v pirh, pomarančo ali jabolko, po drugi različici je bilo dovolj, da se je le prijet (»za prijet«), vendar ni smel ispasti, če je nekdo pirh obrnil, po tretji različici (»za gih«) pa je moral biti kovanec »gih« s kožo pomaranče ali z lupino pirha. To je bilo najtežje. Pirhe so sekali tudi tako, da ga je nekdo držal v roki. Palec in kazalec je čim bolj stisnil skupaj,

je bila. Na veliko nedeljo in po nedeljek popoldne so se otroci in odrasli zbrali sredi vasi, kjer se je pričelo tako težko pričakovano sekanje pirhov, pomaranč in jabolka. S kovanjem je bilo treba zadeti in vsekati jabolko, pomaranč ali pirh. Če si vsekral, je bilo tisto, kar si sekal, twoje, če pa si zgrešil, si izgubil denar; krajcar, groš ali zeksar (pred prvo svetovno vojno) ali dinarje (med obema vojnami in se danes, kolikor je sekanje po vseh še ohranjen).

Preden si šel sekati, si se s tistim, ki je dal sekati, pogodil, kako. Bilo je namreč več različic: 1. na kakšno daljavo, od bližu ali od daleč, 2. kako: »zaskrit«, »za prijet«, »za gih«. Po prvi različici (»za skrit«) se je moral kovanec skriti v pirh, pomarančo ali jabolko, po drugi različici je bilo dovolj, da se je le prijet (»za prijet«), vendar ni smel ispasti, če je nekdo pirh obrnil, po tretji različici (»za gih«) pa je moral biti kovanec »gih« s kožo pomaranče ali z lupino pirha. To je bilo najtežje. Pirhe so sekali tudi tako, da ga je nekdo držal v roki. Palec in kazalec je čim bolj stisnil skupaj, da je bila včasih vmes tako

majhna špranja, da je šel komaj kovanec skozi. Kdor pa je znal, je tudi pri tako majhni odprtini zadel pirh. Večkrat pa je kovanec zadel tudi v prste, velikokrat namenoma in z veliko močjo. Tudi kri je včasih pritekla iz prsta.

Pogoda za sekanje je imela tudi določilo, kolikor se lahko meče: enkrat, dvakrat ali tudi večkrat. Če prvič nisi zadel, si lahko ponovil tolkokrat, za kolikor je bilo domenjeno. Če je bil kdo »na glasus«, da je bolj slab, so mu rade volje dajali sekati tudi po večkrat, pa je še izgubil. Dekleta so pirhe ali pomaranče držale v naročju na predpasniku, ker so se bale udarcev v roke, pa se bolj prijetno je bilo.

Odraslejša dekleta in fantje so s pirhi tudi »štrunelli«. Eden je držal pirh v roki, drugi pa je s svojim pirhom potolkel po njem tako, da se je eden ubil. Tolci se je moral vedno s »špico« na »špico« in s peto na peto. Če se je nekomu ubil pirh na obeh koncuh, ga je izgubil in ga je moral dati »nasprotniku«. Če sta se ubila oba, ga ni nihče izgubil.

(Nadaljevanje prihodnjih)

razcestja ● Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja ● Miha Klinar: Mesta, ceste in razcestja ● Miha Klinar: Mesta,

jem vplivu, ki ga je imel na evropski simbolizem, a so ga kritiki in pisatelji, ki so se okoriščali z njegovim stilom in idejami, nehvaleno zamolčali, kakor se v literarnem svetu pogostokrat zgodi zaradi hlepjenja sebičnih pisateljev po »slavie« in »novatorski izvirnosti«. Evropski literarni kritiki in zgodovinarji se o Peladanu in Peladanovem posrednem ali neposrednem vplivu na evropsko književnost niso razpisali, zato pa ga je toliko bolj cenil svetovno znani dramatik August Strindberg.

To ime pozna tudi Stefi, saj je za Strindberga zvedela v habsburških pogovorih med knjigarnarjem, sodnim oficjalom Törökem in Francem. Zlasti knjigarnar se je navduševal nad tem pisateljem in trdil, da nihče med pisatelji še ni tako resnično odkril pošastne zlobe, ki se skriva v ženskah in ki s pošastno naslado tira moškega na rob blaznosti in popolnega uničenja.

Tako je menil habsburški knjigarnar, ki je v upodobitvah Strindbergovih ženskih likov videl lik svoje žene. Zato pozna Stefi Strindberga samo s te plati in se zato ob Strindbergovem imenu, ki ga navaja Lehmannovo pismo zboji, da tudi Lehmann sodi o ženskah podobno, kakor je sodil habsburški knjigarnar Herrgouth.

Toda te bojazni se naglo otrese, ko pomisli na Lehmannove pesmi. In naposlед Lehmann omenja Strindberga samo mimogrede, marveč ji piše o Peladanu, od katerega si je prisvojil mnoge misli, čeprav je pri njem našel tudi take, ki se zde Lehmannu zmotne in ki jih ne bo mogel nikoli odobravati, saj so podobne tistim francoškim filozofom in sociologom, ki dajejo hrano germanskim, zlasti nemškim rasistom in pridigarjem o germanski, zlasti nemški nadčlovečnosti. Morda so ga prav zaradi tega Nemci prevedi v čas, ko so njegov ciklus »Finis Latinorum« potrebovali za utrditev vere v nemško »nadmoč« nad moralno in rasno razkratajočimi se francoskimi sosedji, nad svojim »dednim sovražnikom«.

Ne, te zmote bi ga danes prav gotovo odvrnilne od Peladana, ko bi ga ne prevzemala Peladanova etika, vsaj tisti splošni, večno veljavni del stremljenja človeške poštenosti k dobremu in k zmagi dobrega v človeku in človeški družbi.

Clovek mora verovati v dobro, če hoče, da bo lahko kljuboval zlu, ki pritiska na večino človeštva.

Postati dober in pošten v vseh pogledih, je mojstrovina, h kateri bi moral stremeti sleherni človek, ki mu je kaj, da bi svet postal boljši, bolj človeški. To stremljenje naj bi bil cilj človekovega bivanja. Samo v tem je smisel življenja.

DER ZWECK DES LEBENS IST: ER KANN FÜR DEN MENSCHEN NUR DIE GELEGENHEIT UND DAS MITTEL SEIN, EIN MEISTERWERK AUS DIESEM SEELENBLOCK ZU MEISTERN, DEN DIE NATUR IHM ZU BEARBEITEN GEGETEN HAT

Taka mojstrovina, ki jo človek napravi iz svojega življenja, je v ljudeh, ki povzročajo nasilje zla in služijo zlu nasilju, nesmisel, vreden pomilovalnega posmeha, v resnicu pa so take mojstrovine vest človeštva, ki postaja pekel za nasilnike in nosilce zla.

In ta vest jih razjeda in razkranja, čeprav proti ščitu zla dobro nima ščita.

GEGEN DAS SCHWERT DES BÖSEN HAT DAS GUTE KEIN SCHWERT. DIE TUGEND WEISS NICHT DEN ANGRIFF ZU FUHREN

Krepot ne zna napadati. Dobro opozarja nase s samim seboj. Je zrcalo, ki ga zlo ne more trpeti in ga hoče sleherni trenutek razbiti, a je nerazbljivo, ker je svetloba sama, a svetlobe ne more razbiti ne presekati.

In ta svetloba kakor neuničljiv svetilnik premika človeštvo iz davno izgubljenega dobrega k iskanju novega dobrega.

Iskanje dobrega potrjuje in uresničuje človeka v človeku. Dobro se zrcali v lepoti, ustvarjeni v delu, zatrad lepoti je samo odsev dobrega v človeški naravi.

DIE SCHONHEIT IST DER WIEDERSCHEIN DER GUTE

Doseči tako lepoto brez človekovega prizadevanja je nemogoče. Človek na poti k višjemu (in dobro je višje, najvišje v človeku) lahko učinkuje samo na dva načina, da svoj jaz uresniči, to je delo, in da svoj jaz razdaja, to je ljubezen. Združitev obojega je lepotă, je umetnost.

Umetnost ni pretiravanje resničnosti, kakor menijo nekateri, marveč resničnost sama, očiščena vseh drugih primesi in stvari, ki stvarno in času dano resnico zasenčujejo in ji dajejo varljivi videz.

Mojstrovina, ki jo človek izkliče iz sebe, ima večjo vrednost kakor človek sam.

DAS LEBEN DER MEISTERWERKE HAT MEHR WERT ALS DAS DER MENSCHEN

Naj je ne moti, ker ji piše in ji vsljuje trenutna razmišljjanja. Z umetnostjo je kakor z ljubezni.

LIEBEN HEISST ES SEIN LEBEN JEMANDEN WEIHEN

In on oboje posveča njej. Zato trpi, ker je Stefi doletela nesreča. A naj ne klone. Ni sama. Otrača ima...

Od tu dalje je pismo zopet preprosto. Opravičuje se ji, da mu čas nenehno jemljejo drugi in da se motor njegovega sanitetnega avtomobila nikoli ne ohladi. To je vzrok, da ji ni mogel v tem času pogosteje pisati, čeprav je v mislih sleherni trenutek v njenem prelepm kraju nad Nadižo.

Potem je celo vrsta stavkov prečrtanih. Morda se je zbal, da je šel pri izpovedi svojih misli in čustev do nje predaleč. Sicer pa ji vse to in se več kakor prečrtani stavki povedo njegove pesmi, ki jih je posjal skupaj s pismom v dokaz, da je ves čas svojega dolgega, a nehotenega molka res bil v mislih pri njej in v njenih lepih krajih, zanj najlepših krajih na vsem svetu.

In to pismo izbriše iz Stefi do kraja njene včerajšnje misli. Zopet se loti dela. Marija šiva oblike, darilo za god. Do poldneva bo gotova. Zvečer bo pisala Lehmannu in se mu zahvalila, a jutri bo prelistala časopise in izrezala iz njih vse, kar bo Jakoba, ki je bil v Rusiji, prav gotovo zanimalo.

Zdravica Mencingerjevem vinogradu

Epilog k zapisom o modrijanu iz Bohinja

Na splošno velja Moja hoja na Triglav kot zadnje Mencingerjevo pisateljsko delo. Res, zadnje njegovo končano delo je ta čudoviti spis, ki ga nikakor ne moremo uvrstiti v kako že znano literarno vrsto. Ni ne potopis, ne roman, ne novela — laže bi mu rekli, da je poslovilni spiev: v njem je modri Sivor še enkrat obiskal svojo mladost, svoje amrtle prijatele in sošolce. Še enkrat se je spomnil davnih svojih sanj in načrtov. — To je bilo l. 1897, tuk pred pisateljevo šestdesetletnico ...

MENISKI SPOMINI

Po desetletnem molku, ob svoji sedmdesetletnici, pa je Nejaz Nemcigren spet prijet za pero. Kajti človek, ki mu je dan dar pisanja, mora pisati, pa če še tolkokrat zapriseže, da pisal ne bo več. In tako je Mencinger pričel l. 1908 pisati Meniške spomine. Le še malo let je mož imel pred seboj, nizprosljiva starčka je že s koščeno roko trkała na duri. Zato so ostali Meniški spomini nedokončani. Napisanih je bilo le nekaj po glavij. — A dovolj, da spoznamo še eno, vedrejšo plat bohinjskega modrijana — kako srečen je bil v svojem vinogradu na Meniškem. Kako je znal v pusti krški osamljenosti poiskati svetlejšo stran življenja.

Za hip pa se moramo vendarle vrniti v Mencingerjeva kranjska leta (1871 — 1882), kajti prav v Kranju je 27. maja 1878 podpisal notarsko pogodbo: za 6500 goldinarjev je kupil od svoje lastne žene kar precejšnje vinogradniško posestvo na Trški gori nad Krškim. Obsegalo je skoraj 19 ha zemljišča; od tega nad 4 ha vinograda, ostalo pa so bile njive, pašniki in gozd. Reklo pa se je temu posestvu že od nekdaj Meniški; celo stari Valvasor ga omenja kot kraj, ki rodil odlično vi-

Posest je prinesla v zakon Marija Barbo (1850 — 1917) kot svojo doto. Kaj se ve danes, čemu je Mencinger od svoje žene moral posestvo od kupiti. Ali je kot jurist hotel stvari urediti — za vsak primer? Pa vendar, žena mu je bila mnogo mlajša, celih dvanajst let! In tudi otrok še nista imela.

Kaj pa, če tiči odgovor pov-

sem drugje? Kljub visoki izobrazbi in svetovljanski razgledanosti je Mencinger v svojem intimnem bistvu le ostal pravi kmet. Zaljubljen v zemljo, v modrost, ki kljije iz nje, in vse, kar je v zvezi z zemljo. Ni dvoma, da je v Mencingerjevem kmetstvu tičil tudi tisti tolkokrat čaščen pa tudi tolkokrat prokleti animus domini (duh, milostnost gospodarja, lastnika)?

Le tako si lahko razložimo to kupovanje posesti od lastne žene. Ko je vendar vse Meniško že od poroke sem sam upravljal s pomočjo svojega sorodnika Toneja s Savica v Bohinju.

Zdaj moramo korigirati še svojo prejšnjo trditv, da je Mencinger l. 1882 zapustil Kranj in se preselil v Krško le zaradi domotožja svoje žene, domačinke z bližnjega Vidma. Gnat ga je morala tjakaj tudi skrb za lepo posestvo, ki bi utegnilo biti ob dobrem gospodarjenju lepo donosno.

Drugače si tudi ne moremo pojasniti hitre odločitve: že dan po smrti krškega advokata dr. Karla Kocelija, dne 17. avgusta 1882, je Mencinger naznani odvetniški zbornici, da se bo naselil v Krškem kot Kocelijev naslednik.

TRSKA GORA

Vrhov s tem imenom imamo na vinorodnem Slovenskem več. Gotovo se ime nanaša na trsje, ki rodi na takih gorah, ne pa na kak trg pod njo. Mencingerjevo posestvo se je nahajalo na prisnejši strani Trške gore, ki se dviga na desnem bregu Save nad Krškim. Predniki-lastniki Menišje so bili pred stoletji menihi Avguštinci.

A stopimo za Mencingerjem, ki nas že tako prijazno povabi: »Dragi bralec, vodim te v górico. — Vodim te pa tudi v vinski hram. Kozarec vede naredi, da ti potlej pristno vino gre bolj v slast. Tako vzemi dosedanje besedovanje za kozarec vode in pričakuj poštenega vina, ko sedeva za mizo na Meniškem.«

Ves srečen nam modri Sivor še zaupa: »Človek vse drugače veljavi samega sebe in gleda svet okoli svoje osebe, ako stoji kakor lastnik na svoji zemlji. Dolenjec pravi: to je božje in moje, in jaz bi

malone rekel: to je moje in božje.«

Potem nam še pove, kako so ga pozdravili, ko je prvič prišel na goro kot novi gospodar. Ganilo in laskalo mu je, ko je zasišl besed: »Bog vas primi, novi meniški gospod!« Seveda po so Mencingerja domačini tudi poštano »zašrangali«. Odkupili se je moral z mnogimi vrči pijače. Ljudje trdo delajo, vročina je huda, voda slaba, vino dobro, žega velika in krepost vino zmagavati v Gorenjcu, kakov v Dolenjcu pristno slovenska.

Poslušajmo še prigodo, ki jo more doživeti le gosposki človek, nerodni novi gospodar. Mencinger je sam pozneje priznal, da je pošteno zaslužil to lekcijo že v prvih dneh ljubimkanja s svojim duhom lastništva. Stopal je po posestvu, da bi si vse ogledal:

»Našel sem v mojem gozdu staro žensko, ki je gobe brala. Ni se zmenila zame, in umesno se mi je zdelo, opomniti jo, da se v moji hrastini ne smejo gobe brati brez mojega dovoljenja. To je slabo učinkovalo, kajti je ženska odgovarjala, da sem trd Gorenjec, skop gospodar, in da so od pamtiveka tod okoli uboge babnice brale gobe, jagode in borovnice, in da bodo tudi brale še tedaj, ko od mene ne bode nobenega spomina. Na prvi hip se mi je zdelo starka čez vse predzrna, potem pa sem ji dobrovoljno rekel, da nočem kratiti pravice ubogih žen, naj le bero gobe in jagode. Le mene naj ima za prvega kupca. — Tako sem prvi dan svojega gospodstva vedoma kupil pridelek s svojega posestva od tujega človeka, ki je bil celo nevljuden z menoj. — Preden pa sem se posloval od ženičke, sem jo skušal še pokarati, naj gobe odreže nad koreninicami, ne sme pa jih trgati iz tal, ker s tem gobji zarod zmanjša. Toda tudi to ženski ni bilo prav. Vrnila mi je, da je pač že čula, da so nekje ljudje, ki žabe streljajo, polže dero in gobe žanjejo. Ali dežela, kjer taki bebcib prebivajo, je dalč od dolenske pokrajine. Ona pa se će držati dolenskih navad.«

BOHINJSKA ZDRAVICA

Novemu »gospodu na Meniškem« so krški prijatelji sedva priredili slovesno ustoličenje. Pisali so mu v Kranju: »Ce ne prideš, se slavje zvrši brez tebe — vendar ob tvorjih stroških!«

V jutru na dan velikega šmarna l. 1878 sta se pripeljala na postajo Videš-Krško dr. Janez Mencinger in njegov brat Gregor, gospodar na domu v Bohinju. Hitro sta pohitela na Trško goro, ki se kopiči nad krškim mestom. Družba prijateljev ju je kma-

lu posadila medse. Ni kazalo drugače, prvo zdravico je moral izreči bratu in zbrani družbi prav Gregor Mencinger! Neroden in nerad je vstal, potem ko se je dlje časa zman branil te časti in se obotavljal. Nazadnje pa je le spregovoril:

»Mi Bohinjci živimo v tesnem, egrajenem gorskem svetu. Dan za dnem gledamo vodno iste ljudi in kraje, delamo včnomer edan to kar drugi. Pogovarjam se vedno sami med seboj o svojih nespremenljivih stvareh. Zato je tezna naša pamet in kratek naš duševni vid. Ko nimamo mnogo misli, imamo tudi malo besed in še te rabimo varčno, da se nikomur ne more oponašati, da se je mož beseda spremenil v baba besednjak. Če pa vendar želite slišati bohinjsko napitnico, sprožil jo bom, a malo bo poka.

Nato nam je naliil kozarce do vrha, privzdignil svojo kupočko, srebenil požirek vina in ozrši se kvišku, počasi izstil: Moži vam Bog! Po teh besedah je vsakega od prisotnih prisrečno pogledal v oči in mu podal desnico.«

»To je zlata vredna napitnica,« je rekel domačin Krčan, ki ni še vedel za ta lep bohinjski običaj. Potem so vsi dvignili kozarce in trčili, da so zazveneli v najprijetnejši glasbi, ki jo zmore steklenina.

In nato so se še dolgo pogovarjali o zdravicah, ki jih pijo po Slovenskem. Za to, ki jo je izrekel Gregor, je Mencinger vedel povedati, da jo pozna le ne na Gorenjskem, pač pa tudi na Notranjskem. In tudi narodna pesem jo pozna.

Mična zdravica je tudi lekloranska: »Lepo se poglejmo, sladko si napijmo!«

Kako se Slovenci zresne pri napitnicah in pri pesmih, ki pojo o vinu! Tujcu se zdi pesem o »starčku, ki je živel v gorah«, če je prav zapeta, kot resna molitev... Tako so možje še dolgo modrovali.

In zvrstile so se vinske modrosti, druga za drugo: da je Bog ustvaril vodo, človek vino, hudič pa žganje; pri vnu pa je hudič tudi malo pomagal!

Za kralj David je v svojih psalmih učil: vino naj razveseljuje srce človekovo! In modri Salomon je pel, naj pije vino nesrečnik, da pozabi svojo bedo. —

Se so trdili zbrani možje, da je rdeči sok dolenski mleko starčkov. In da ne smemo reči: memento mori, ampak memento vivere!

BRAT GREGOR

Treznemu bratu Gregorju na Dolenjskem ni bilo kaj posebno všeč. Vse dni je silil domov. Ni se dobro počutil na ravninah ob brezšumni Savi: »Tam gori doma pa Savo glasno šumi!« Tožilo se je Gregorju po domu tudi takrat, ko je sedel z bratom v pivski druščini: »To življenje ob vinu je jako dolgoča-

sno. Vedno sedite na enem in istem prostoru, pijete in pijete brez žeje; pojete, da se človek poslušati naveča, in govorite za može premalo resno. Iz vaših pogovorov se človek nič ne nauči. Preveč je šale in smeha pa nič zrna v vaših gostih besedah. Vaše vino tudi ni za vsakogar. Vi pijete vino, ne da bi bili žejni. Saj to vino žeje tudi ne gasi, temveč samo dela. Kdor tega vina ne pozna, ima z njim tudi pravi križ. Vedno je treba s kozarci trkati in pripivati. Kdo ve, kdaj je prava mera, ki se ne sme preseči. Vi pa se ravnote po tisti: Človek piše često preveč, a nikoli dovolj! — Gorenjec z mrzle planine, kot mi pravite, pa moram drugače ravnati. Govoriti ali gostobesedovati, kakor vi zname, ne morem. To je čisto proti moji naravi, in pitli kakor vi, ne smem. Paziti moram in se postiti...«

»Mi Gorenjci sodimo vse drugače. Varujemo se, da se ne navadimo tiste pijače, ki jo Dolenjci pijo zaradi žuja, dasi vedo, da jim žeje nikoli ne potolaži. Če bi se jaz vina navadil, bi se moral preseči na Dolenjsko. Za nobene dejanje pa nočem zapustiti planin, ki jih tu doli zaničljivo imenujejo mrzle planine.«

No, pa je Gregor le dal svojega sina Toneja, da je postal pri stricu Janezu oskrbnik njegovega posestva. Pred tem pa je dal stricu nečaka izolati na kmetijsko-vinogradniški šoli na Grmu pri Novem mestu. L. 1896 je Tonej Mencinger postal pravi oskrbnik in stricu posestvo tako dobro vodil, da je postal donosno in pomagalno pisanje. Šolati vse štiri sinove: Milana, Janka, Antona in Leonca (ki še sedaj živi kot upokojeni inženir v Ljubljani).

SENTJANŽEVEC

Sporočilo Mencingerjevih prijateljev, prič njegovih srečnih desetih let (1871 — 1882), ki jih je preživel kot odvetnik v Kranju, ve povedati, da je prav on Kranjčane naučil »pitì sentjanževca«.

Za to lepo pivsko še je Mencinger zvedel na Dolenjskem. Tamkaj je namreč trdno zasidrana tale navada: preden možje vstanejo za mize, da bi se poslovili, si še enkrat na ljejo kupice in pobožno zapojo: »Pijmo sentjanževca!« Takrat, tako pravijo, se ozrenanje sam sveti Janez Evangelist z nebes in jim blagoslovil poslovilni napitek. Spodobi se seveda, da možje »sentjanževca« popijejo stoj in v prisrčni dobrovoljnosti, ki pritiče slovesu med pravimi prijatelji.

A zdaj naj bo ta beseda o poslovilnem »sentjanževcu« tudi slovo teh zapisov od bohinjskega rojaka, modrega Sivorja, Segavega Nejaza Nemcigrena, slovenskega pisatelja dr. Janeza Mencingerja ...

CRTOMIR ZOREC

Krško ob Savi, kjer je pisatelj Mencinger preživel nad 30 let svojega življenja; tu je tudi umrl.

Smrt je zamahnila še petič

Pred nekaj dnevi je svet obkrožila novica, da je umrl eden največjih fizikov Lev Davidovič Landau. Umrl je v Moskvi star šestdeset let. Pred leti, leta 1962, so se zdravniki, kar jih premore sovjetska medicina, zbrali ob postelji velikega fizika, ko se je le-ta ponesrečil z avtomobilom. Stirikrat je nastopila klinična smrt. Reševali so ga s transfuzijami, injekcijami. Njegovo življenje je bilo pravzaprav životarjenje v ne-

prestani komi. Zdravniki so se čudili, da je Landau sploh še živ. Nevrologi in nevrokurgi so se zamašili, da bi obudili njegovo zavest. Če bi šlo za kakega drugega bolnika, ki so mu odpovedali možgani, si ne bi tako dolgo pomislili uporabiti kirurški nož. Z operacijo bi ugotovili, kako so možgani poškodovani. Toda z nožem se je bilo treba dotakniti enih od najdragocenejših možgan našega stoletja. Poklicali so na pomôc zdravnike iz tujine. Dokler se ni pravzaprav zgodil čudež. Lev Landau se je po dolgem času prvič zavedel.

S tem pa še ni bilo rečeno, da sta njegov spomin in njeve izjemne sposobnosti znanstvenika nepoškodovana. Sele tri mesece po nesreči je spregovoril prvo besedico — hvala.

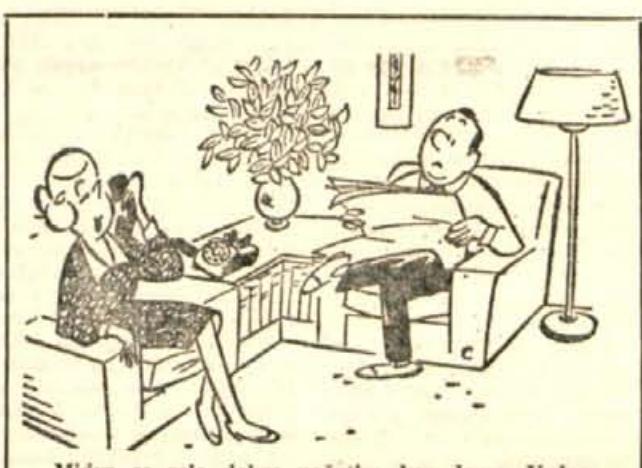
Rehabilitacija je bila dolga, naporna in samo delna. Časopisi so pisali, kako je Lev že drugič v življenju shodil, kako vse bolje govori. Vendar pa so dvomili, da bi se njegov izredni razum mogel povzeti in delovati kot pred nesrečo. V šestih letih je znanost na področju fizike zelo napredovala in Lev Landau je sam govoril, da je sedaj popoln nevednež. Ni mnogo govoril o svojih znanstvenih načrtih, bil pa je poln idej, kako reformirati učne načrte visokošolskih zavodov.

Nekaj dni pred smrtno se tistim, ki so ga obiskali, prav gotovo ni zdel človek, ki bo

čez nekaj dni že petič in to poslednjič umrl. Njegova žena je povedala, da je Lev hrabro prenašal včasih neznošne bolečine. Do zadnjega je verjela, da se mu bo zdravstveno stanje obrnilo na bolje.

Usodna požrešnost

Raymond Rust se je zaradi vlooma moral zagovarjati pred nekim londonskim sodiščem. Tožilec je povedal način, kako so vlomilca odkrili. Raymond je bil tako prenečen, da je takoj priznal še tri vlome. Na mizi v stanovanju, kamor je bil Raymond vlomlit, je namreč ležal kos sira. Požrešni vlomllec si ni mogel kaz, da ne bi vanj ugriznil. V siru pa so ostali dobro vidni odtisi njegovih zob. Policia je samo v kartoteki poiskala že prej kaznovanega moža s posebno oblikovanim sekalcem in nekaj pozneje že potrkala na Raymondova vrata.

Midva se zelo dobro počutiva kar doma. Vedno namreč bojkotirava gledališče, restavracije in vse koncerte.

Časopisne nerodnosti

Neki panamski časopis s prijubljeno filatelično rubriko je pisal o tematskih serijah znamk. Poseben sestavek je namenil pličem. Pod neko znamko je bil napis: »In tu vidite pisanega papaga...« Po nesreči pa so v tiskarni zamenjali kliše, tako da je bila na znamki namesto pisanega papaga slika panamskega predsednika generala Anastazija Somoze. V naslednji številki je seveda časopis objavil globoko obžalovanje zaradi neljube domote. To pot so res objavili znamko s papagajem, spodaj pa je pisalo: »Danes pa znamka s pravim papagajem...«

Če občuti človek pomanjkanje sončnih žarkov pozimi, zakaj lahko potem ne bi tudi opica. Tako so si mislili v živalskem vrto v Ustiju na Češkem, ko so zaradi zdravja pripeljali opico pred umetno sonce. Vse kaže, da je živali sončenje ugajalo, kaj se je v pletenem stolu udobno namestila in prekrizala roki.

Porodnišnica za mačke

V nekem mestu na Švedskem so nedavno tega odprli veliko moderno bolnišnico za mačke in pse. Zgradba ima 155 prostorov, v katerih je prostora za 342 štirinožnih bolnikov. Gradnja bolnišnice je bila precej draža. Stala je okoli štiri milijone švedskih kron. Ob prihodu v bolnišnico se mora vsaka žival okopati v posebni kopalnici in osušiti v sušilnici. Bolnišnica ima tudi porodniški oddelok. Za štirinožne bolnike skrbi dvajset zdravstvenih delavcev, med njimi pet veterinarjev.

Nočno vzuemirjanje

Gospa Kleindienst iz Buflala je vložila točbo proti svojemu možu zaradi težkih telesnih poškodb. Zgodilo se je neke noči, ko je ženi šnila v glavo ideja, kako pripraviti njenega moža, da ne bo več smrčal. V odprtia ustmu je vliša žlico vrele juhe. »Nato je moj mož,« je povedala na sodišču, »kot nor skočil iz postelje, me močno udaril po ustih in vrgel po tleh s tako močjo, za katero sploh nisem vedela, da jo ima.«

Lov na čarovnike

V okraju Kibondo v Tanzaniji so pred kratkim arretirali sedem »čarovnikov«. Obtožili so jih, da so prekorčili meje svojih pristojnosti in namesto običajnega dežja priplikali nad pokrajino točo, ki je uničila večji del pridelka.

Ti »čarovniki« imajo v nekaterih afriških deželah še vedno pomembno vlogo. Vendar pa ničesar ne naredijo zastonj. Prebivalci omenjenega okraja niso hoteli plačati dodatnega »čarovniškega« davka, zato so jim premetenci zagrozili z dežjem, ki bo uničil vse njihov pridelek. Kot način pa je nekaj dni nato divjalo po okraju Kibondo hudo neurje s točo.

Okrajni sekretar vladajoče stranke Tamu je na zahtevo ogorčenih kmetov več arretirati vseh sedem »čarovnikov«. Ti so na zaslišanju sicer priznali, da znajo delati dež, niso pa hoteli prevzeti odgovornosti za točo. Predstavnik

triinštiridesetletnega Claude Bugarda iz Pariza je skoraj vsak svoj poslovni podvig končal v zaporu. Svojo prvo kazeno je moral presedeti zaradi namernih požigov. Potem je postal gasilec. Kmalu si je pridobil velik ugled in celo nekaj odlikovanj zaradi Junashva pri gašenju požarov. Hvalili so ga in kovali v zvez-

de, dokler se ni odkril, da pravzaprav sam podnika požare, da bi se potem lahko izkazal pri gašenju.

Ko je v zaporu prestajal kazeno zaradi »svojega Junashva«, se je v kaznišnem laboratoriju ukvarjal z litografijo. Tudi pri tem je pokazal izredno nadarjenost.

Na prostosti pa je svoje litografsko znanje izkoristil za ponarejanje čekov. Zaradi tega je bil spet obsojen kar na 34 mesecev zapora.

Nekaj mesecev prej preden mu je kazeno pretekla, so ga zaradi lepega vedenja predčasno izpustili. No pred kratkim pa je pariška javnost izvedela za nov Bugartov podvig. Izmisli si je novo banko in natisnil na njeno ime na tisoče lažnih čekov. Uspeло mu je vnovčiti okoli 300 čekov, preden so ga prijeli. Zdaj bo spet sedel 36 mesecev. Pariški kriminalisti pa s strahom pričakujejo, kaj si bo spet izmisli, ko bo spet na svobodi.

Ribe po pošti

Londonški zoolog Tom Ransdale pravi, da je odkril veliko skrivnost — kako omogočiti ribam življenje tudi brez vode.

Da bi dokazal svojo trditvijo, je vtaknil zlato ribico v paket, ga zapečatil in poslal svojemu prijatelju. Prijatelj je ribico spusil v vodo, zapolnila je tako, kot da se ji ni nicesar zgodilo. Zoolog je izjavil novinarjem, da je izpopolnil specialni preparat, ki ribe začasno omrivi. Ribam pa vbrizgne z injekcijsko iglo. Tako lahko ostanejo na suhem tudi 48 ur. Ribe ožive takoj, ko so spet v vodi.

FPT MARKET

PECIVO »BLED«
PO TOVARNIŠKIH CENAH
1/2 kg zavitek samo 3 din

Prav s praznovanjem svetovnega dne zdravja in obletnice svetovne zdravstvene organizacije se ujema tudi dvajsetletno delovanje splošne bolnišnice na Jesenicah. Ti dve obletnici je povezal prim. dr. Brandstetter, ko je v imenu ravnatelja jeseniške bolnišnice prim. dr. Hafnerja govoril na sprejemu v počastitev pomembnega jubileja ter o uspehih celotnega kolektiva.

Bolnišnica je bila slovensko odprta 11. aprila 1948. »Služila naj bi jeseniškemu plavžarju, bohinjskemu gozdarju, delavcu in kmetu. Z deli so pravzaprav začeli že pred drugo svetovno vojno. Aprila 1941 je bila stavba že pod streho. V letih vojne je delo nekoliko zastalo. V drugi polovici leta 1945 pa so spet začeli delati. Ob vsesplošnem prizadevanju je bila bolnišnica dograjena in opremljena 11. aprila 1948 kot takrat najmodernejsa bolnišnica v Sloveniji.«

Ustanova je bila prvotno grajena za 120 postelj. Gospodarski razvoj jeseniškega okoliša, večje število zavarovanih oseb ter razvoj medicinske naspoloh so bili vzroki, zaradi katerih se je morala bolnišnica stalno prilagojevati razmeram. Čeprav denarnih sredstev ni bilo vedno na pretek, se je število postelj pologoma večalo. Leta 1952 je imela bolnišnica 208 postelj, osem let kasneje 256, danes pa jih je 288 ali za 140 odstotkov več kot prvo leto delovanja. Ob ustanovitvi je bilo zaposlenih 65 zdravstvenih delavcev, od tega le dva zdravnika specijalisti, medtem ko je bilo lani zaposlenih 288 delavcev, od tega 20 zdravnikov.

O razvoju bolnišnice govoriti tudi primerjava podatkov med začetnim in dvajsetim letom njenega delovanja. Leta 1949 je bilo sprejetih 3831 bolnikov, lani pa že za 109 odstotkov več. Število pregledov v specijalističnih ambulancah se je v primerjavi z letom 1949 povečalo za 239 odstotkov. Prav tako je poraslo število oskrbnih dni od 44.000 na 100.000 dni.

Nekaj let je kolektiv bolnišnice vlagal precej svojih sredstev za razne adaptacije, v sodobne naprave in pa za gradnjo stanovanj. Otroški oddelek se je preselil v nove prostore, leta 1965 pa je bil ustanovljen še oddelek za rehabilitacijo. Zgrajeni so bili novi prostori za lekarno, fizioterapijo, upravo ter prostori za srednjo medicinsko šolo. Ta je bila ustanovljena 1962. leta. Letos bo končala šolanje že tretja generacija medicinskih sester. Razen tega je bolnišnica v tem obdobju zgradila tudi 55 družinskih stanovanj in 7 garnsoner.

Zanimiv je tudi razvoj medicinskega dela po posameznih oddelkih jeseniške splošne bolnišnice. Prva štiri leta sta bila samo dva oddelka: interni in kirurški. Gine-

koško-porodniški oddelek je bil ustanovljen leta 1952, sedem let kasneje otroški oddelek, pred tremi leti pa še rehabilitacijski.

Interni oddelek je pričel delati že takoj ob ustanovitvi. Sprva je imel le 89 postelj, število pa je sedaj naraslo na 97. Zdravniško delo opravlja na tem oddelku poleg predstojnika prim. dr. Brandstetterja še trije specijalisti in dva specijalizanta. V dvajsetih letih je bilo sprejetih na ta oddelok okoli 60.000 bolnikov s poprečno 12,2 dnevne ležalne dobe. Največ je bilo prebavnih obolenj, predvsem zaradi

Pod okriljem kirurškega oddelka je tudi oddelek za rehabilitacijo, ki so ga odprli pred tremi leti. Na tem oddelku se boljša proces zdravljenja. Vse pa kaže, da je sedanje število postelj na kirurškem oddelku še vedno premajhno. Število prometnih nesreč je iz leta v leto večje. Prav tako so pogoste nesreče v času letnega in zimskega turizma. Vsako leto je tudi precej obratnih nesreč zaradi industrijskega razvoja.

Leta 1950 je zaživel tudi ginekološko-porodniški oddelek. Do tedaj so bile bolnice pomešane med bolnice ki-

hodom pediatra dr. Štefana Pluta. Do ustanovitve samostojnega oddelka so za otroke skrbeli na internem oddelku, v Ljubljano pa so pošljali pretežno dojenčke. Na novo ustanovljeni oddelek je bil sprva nastanjen v neprimerenih prostorih, predvidenih za druge namene. Sprva je oddelok imel le 28 postelj. S pomožnimi posteljami pa so bile prostorske možnosti polnoma izkoriscene.

Leta 1963 so adaptirali stanovanjsko poslopje, v nove prostore pa se je oddelok vselil naslednje leto. Selitev je bila predčasna prav zaradi naraščajočega števila

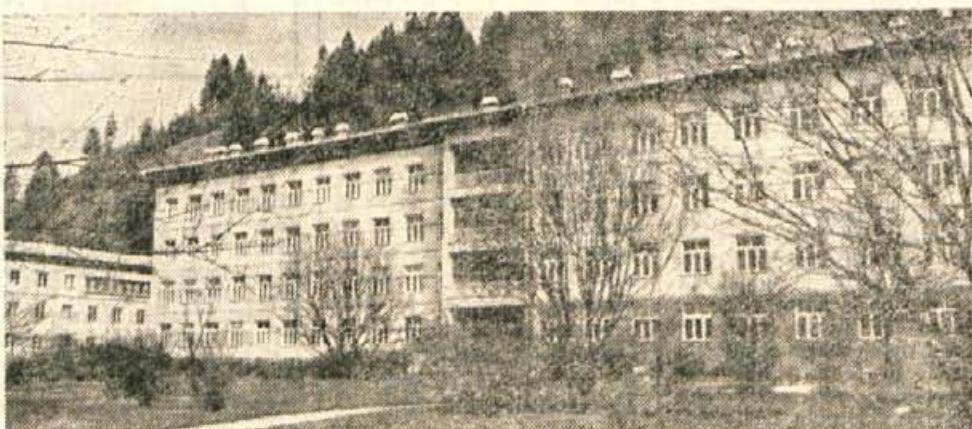
Otroški oddelek je strokovno povezan s pediatrično kliniko v Ljubljani ter z oddelki v sami ustanovi. Povezan je tudi s specijalisti, ki delajo v specijalističnih ambulantah zdravstvenega doma Jesenice: otologom, okulistom, nevropsihiatrom in psihologom. Omeniti je treba še povezano z otroškimi dispanzerji širšega gravitacijskega območja ter patronažno službo in socialno službo zdravstvenega doma oziroma občinskih skupščin.

Gravitacijsko območje otroškega oddelka je prej obsegalo le občino Jesenice ter del občine Radovljica, zadnja leta pa zajema vso občino Radovljica z bohinjskim koton, blejskim predelom ter del občine Kranj in Tržič.

Število sprejemov narašča iz leta v leto. Sprva je bilo procentualno največ sprejetih otrok iz občine Jesenice. Odstotek pa se stalno manjša. To je prav gotovo zasluga razvoja varstva otroka na način in pa razvoj patro-

Tak naj bi bil v kratkem dvajsetletni razvoj te zdravstvene ustanove na Jesenicah. Kolektiv splošne bolnišnice kljub sedanjem težji situaciji v zdravstvu uspešno deluje tudi v težjih razmerah. Lani je bila bolnišnica eden izmed redkih zdravstvenih zavodov, ki ni imel izgube. Povezava s specijalisti drugih zdravstvenih zavodov Gorenjske zagotavlja vsesplošno strokovno skrb za bolnika. Bolnišnica bo v kratkem do bila še rentgenologa in nekaj drugih specijalistov. S tem pa se bosta obseg dela in pa strokovnost nedvomno bolj poglobila.

L. Mencinger

Ob jubileju jeseniške bolnišnice

Dvajset let naporov in uspehov

relativno slabe prehrane priseljenih delavcev in pa sezonskih delavcev. Sledje bolezni srca in ožilja, obolenja dihal in revmatične bolezni zaradi dela v železarni in podnebnih značilnosti.

Pred reformo je imel interni oddelek še 15 postelj v Domu dr. Franceta Berglja in nekaj v Domu Franca Rozmana v Gozd Martuljku.

Oddelek tesno sodeluje z otologom, okulistom, nevropsihiatrom, specijalistom pulmologom, ki prihajajo na Jesenic od drugod, predvsem iz Kranja, Golnika in iz Begunja. V prihodnjih letih bo interni oddelek izpopolnjen še z nekaterimi napravami, mislimo pa tudi na sistem dispanzerske interni-

rskoga oddelka. Število postelj se je povečalo od 44 ob ustanovitvi oddelka — na 63, kot jih je sedaj. Na oddelku delajo štirje zdravniki in 24 drugih zdravstvenih delavcev. Za novorojenčke skrbi dr. Zalokarjeva z otroškega oddelka. Zdravniškega kadra je še premalo, saj mora oddelok skrbeti za specijalistično službo in dispanzersko službo občine Jesenice in Radovljica.

V osemnajstih letih je bilo na tem oddelku rojenih 16.170 otrok. Zadnje čase število porodov na tem oddelku pada, predvsem zaradi splošnega pada rojstev v Sloveniji, nekaj pa zaradi bolnišnice za porodništvo in ginekologijo v Kranju. Umrljivost in mrtvorodenost otrok v prvih letih naglo upada — predvsem zaradi višjega standarda in pa uzakonjene zdravstvene zaščite žena, kar se zlasti pozna v naglem upadanju nedonošenosti. Ta pa je med najbolj pogostimi vzroki umrljivosti novorojenčkov.

Sporočna bolnišnica Jesenice je sprejemala obolele otroke že od vsega začetka, čeprav je bil otroški oddelok ustanovljen šele leta 1959 s pri-

sprejemom in pa zaradi epidemije črevesnih obolenj. V štirih letih je število postelj naraslo na 56 s pripadajočimi prostori kot so igralnice, učilnica, jedilnica in drugo.

OBVESTILO

CENJENI POTROŠNIKI

Izkoristite popust, ki ga priznavajo Zasavski pregovorniki (Trbovlje-Zagorje) od 1. aprila do 30. junija 1968 za premag, ki bo nabavljen v tem času za široko potrošnjo.

SE PRIPOROČA

Trgovska podjetja

»KURIKO« KRAJN

CENJENE GOSTE OBVEŠCAMO
da sodobno opremljena kuhinja
v gostilni

STARI MAYR

že obratuje.

Zato bomo lahko povečali izbiro jedil, hkrati pa se bomo potrudili, da boste z našimi uslugami zadovoljni.

V četrtek, 11. t. m. serviramo našim gostom, ob sodelovanju veletrgovine »Zivila« in Tobačne tovarne Ljubljana, brezplačno priznano kavo tega podjetja.

Vljudno vabljeni. Se priporoča kolektiv.

V nekaj stavkih

Kranj — V Gorenjskem muzeju v Kranju je odprta arheološka in kulturno zgodovinska zbirka obenem z zbirko ljudske umetnosti. V renesančni veži Mestne hiše so razstavljena dela akademskega kiparja Lojzeta Dolinarja, v galeriji pa je na ogled razstava Noše bitolskega kraja in elementi starega izročila v novem okolju, ki sta jo pripravila Narodni muzej in Center za ekonomiko gospodinjstva v Bitoli. Občasne razstave in stalne zbirke so odprte vsak dan od 10. do 12. in od 17. do 19. ure. V tem času je mogoč tudi ogled Prešernovega spominskega muzeja in prve samostojne razstave akademskega kiparja Ivana Sajevica v tamkajšnji galeriji.

Blejska Dobrava — Ves čas, odkar je bila pred dvema letoma obnovljena in asfaltirana cesta skozi Blejsko Dobravo, je krajeva skupnost opozarjala na pomanjkljivo razsvetljavo na Blejski Dobravi in še posebno v novem naselju. Elektro podjetje je sicer že lani dobilo naročilo, vendar pa so začeli postavljati drogove in urejati napeljavno šele zadnje dni. Prebivalci pa žele tudi pokrito avtobusno postajališče. —srš

Preddvor — Turistični delavci v Preddvoru se že pripravljajo na letošnjo poletno sezono. Junija bodo v Preddvoru odprli tudi recepcijo in informacijsko službo. V privatnih sobah je sedaj okoli sto postelj, pripravljajo pa si, da bi jih bilo še več. Upajo, da bodo še do sezone skupaj s hotelom Grad Hrib izdali barvni prospekt v 30.000 izvodih.

MESARSKO
PODGETJE
TRŽIC

Želi zaposlit

šoferja

za razvažanje mesa po poslovalnicah in dovoz klavne življenje.

Kandidat mora imeti šoferski izpit »C« kategorije, dovršeno šolo za poklicnega voznika in urejeno vojaško službo. Stanovanja ni na razpolago. Prijave je vložiti do 20. aprila 1968 na kadrovsko komisijo

MESARSKEGA
PODGETJA
TRŽIC,
Trg Svobode 18.

Upravni odbor
Bombažne
predelite in
tkalnice Tržič
razpisuje naslednja
prosta

delovna mesta

1. DIREKTOR FINANČNEGA SEKTORA
2. DIREKTOR TEHNICNEGA SEKTORA
3. DIREKTOR KOMERCIALNEGA
SEKTORA
4. DIREKTOR KADROVSKO-DRUŽBENEGA
SEKTORA

Kandidati za delovna mesta od 1. do 4. morajo izpolnjevati enega od naslednjih pogojev:

a) visoka ozioroma višja strokovna izobrazba — ekonomske smeri (tč. 1), tekstilne smeri (tč. 2), ekonomsko-komercialne smeri (tč. 3), s področja družbenih ved (tč. 4) — z najmanj 3-letno ozioroma 6-letno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

b) srednja strokovna izobrazba ustrezne smeri z najmanj 8-letno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

5. POGONSKI INŽENIR — vodja pomožnih obratov (HC, kotlarne, delavnice)

Pogoji: visoka ali višja strokovna izobrazba strojne ali elektro smeri s triletno ozioroma šestletno prakso na odgovornejših delovnih mestih.

Rok za sprejem prijav je 15 dni po objavi v časopisu. Prijave pošljite na kadrovsko-družbeni sektor.

Snažilka — čistilna sredstva in naprave

Pri delavske univerzi Jesenice se bo v kratkem začel tečaj za snažilke.

Namen tečaja je seznaniti snažilke z osnovnimi lastnostmi materialov v delovnem oz. poslovнем prostoru, o njihovi rabi in vzdrževanju, naučiti jih izbirati čistila in tehnične pripomočke in jih pravilno uporabljati. Na tečaju za snažilke bo težišče na tistem delu programa, ki obdeluje vzdrževanje poslovnih prostorov in opreme, glede na to, da je cela vrsta novih kemičnih čistilnih sredstev in da se čistilke enostavno več ne znajdejo, katera čistilna sredstva so za določene materiale najbolj primerna. Niti ne moremo sproti slediti vsem novostim, ki jih ponuja trg. Znano je namreč, da proizvajalci kemičnih in mehaničnih čistilnih sredstev in strojev dajejo veliko denarja za reklamo. Kričeče reklame pa lahko snažilke zavedajo, da uporabljajo napačna čistilna sredstva.

Delavska univerza Jesenice je zaprosila 14 proizvajalcev teh sredstev, da pošljejo sezname svojih čistilnih sredstev in način uporabe. V tem pismu so jih opozorili, da bo na tečaju 12 snažilk iz Železarne, ki bodo bodoče instruktorke 150 snažilkam Železarne. Ceprav proizvajalci kemičnih čistilnih sredstev naravnost vsiljujejo prodajo svojih izdelkov, pa do zdaj še nobena tovarna ni odgo-

vorila na pismo delavske univerze.

Na tečaju bo poudarek tudi na estetiki prostorov. Sem spada tudi nega cvetja in zelenja.

Današnja tehnika je tudi snažilkam dala v roke električne in druge naprave, s katerimi opravljajo svoje delo. Uporaba teh sredstev in varnost pri delu sta praznini ki sta že dolgo čakali,

da bi jo izpopolnili z znamenjem. Niso redki primeri, da zaradi nepravilne uporabe kemičnih čistilnih sredstev izbruhne požar. Zato bodo snažilkam prikazali uporabo priročnih gasilnih sredstev in aparatorov.

Tečaj za snažilke je več kot potreben in zato takšen korak delavske univerze lahko samo pozdravimo.

J. Vidic

Slovenci potrebujemo planinski muzej

Prav letošnje jubilejno leto našega planinstva je lepa priložnost, da slovenska javnost, prav posebno pa še planinci ter vsi ljubitelji naših gora, postavijo temelje za začetek dela slovenskega planinskega muzeja. Drugi alpski narodi se ponašajo z urejenimi muzeji. Zgledovati bi se moral po muzejih Svice, Italije, Francije in drugih alpskih dežel, ki se ponašajo s prav tako alpinistično zgodovino kot mi.

Ljubitelji zgodovinskih redkosti so že pred leti pokazali izredno zanimanje za to stvar, saj jim je uspelo zbrati v Ljubljani, Kamniku, Tržiču, Kobaridu in Trenti kar lepo zbirko. Vendar je ta neurejena in tako zapisana propadu. Na Jesenicah so navdušeni zbiralcii celo ustanovili Triglavski planinski muzej, ki je pred leti prenasel v Slovenski planinski

muzej. Njihovo prizadevno delo pa je naletelo na neprenosljive težave, zato so z delom prenehali.

Slovenski alpinistično planinski muzej bi moral zbrati in urediti vso našo alpinistično zgodovino, ki so jo nisali bohinjski rudarji, tovarniki s fužinariji, Triglavski prijatelji. Ne bi smeli prezreti Valentina Staniča, brata Janeza in Jakoba Dežmanca in družino Skantar. Svoje mesto v muzeju bi moral imeti France Kadilnik — starosta slovenskih planinov, župnik Aljaž, borovški gorski vodnik Janez Pečar, Bobek in slavní trentarski sokoli, ki so znali plezati kot nihče drug in še mnogi drugi.

Ohraniti bi moral tudi makete vseh naših planinskih domov in zavetišč, ki jih je zob časa že uničil. Prikazana bi morala biti rovorna pot palic, cepinov, klinov, krpelj in druga. Prav tako bi moral muzej hraniti tudi spominske knjige obiskovalcev naših gora.

Slovenski planinski muzej je nujno potreben, če hočemo poznejšim planincem posredovati napore Triglavskih prijateljev, Piparjev, Drenovec, Skatašev in povojniških andskih in himalajskih alpinistov.

U. Zupancič

Občni zbor TD Jesenice

Na občnem zboru jesenicega turističnega društva so sklenili, da si bodo prizadeli olečati zunanjí videz Jesenice. Tako naj bi popravili in pobarvali pročelja vseh starih hiš ob glavnih cest. O vsem tem in še o drugem so se menili v torek večer člani jesenicega društva, ki ima trenutno 272 članov. Lani je društvo pomagalo postaviti meteorološko hišico nasproti železniške postaje. Na pobudo turističnega društva so po šolah organizirali tekmovanja o turizmu. Društvo je posredovalo pri odobritvah kreditov za ureditev tujskih sodelnic in turističnih objektov.

Turiste bi morali bolj opazljati na mestne pojevnosti in kulturne zanimivosti, kot so železarski muzej, razni spomeniki, prav tako pa ne bi smeli pozabiti na lepo okolico Mežaklie ter na Karavanke in Alpe. B. Blenkuš

Nevarna igra s hidranti

Od Rateč do Rodin, torej od enega do drugega konca jesenicega občine je 283 hidrantov. In ti hidranti delajo gasilcem sive lase. Zal za zdaj samo gasilcem. Pa poglejmo, zakaj. Od 283 hidrantov v jeseniceki občini jih je kar 120 neuporabnih. V primeru požara se na pokvarjeni hidrant ne morejo vključiti cevi brizgalne. Posledice so več kot jasne.

So pa tudi druge težave. Ko delamo vodovod, postavljamo hidrante brez vsakega načrta. Zaradi tega v Bokalovi ulici na Jesenicah ni nobenega hidranta, v Tavčarjevi ulici pa mora preveč. Menda je takšnih primerov še več. Nekaj hidrantov je skritih pod zemljo in jih je težko najti. Ko so v Zirovnicu delali postajališče, sta dva delavca kopala sem ter tja pol metra globoko in iskala hidrant, da ga ne bi nad zemljo zabetonirali. Pet dni sta kopala, preden sta našla, kar sta iskala. Tako izgubljamo čas in denar. Prostovoljno gasilsko društvo Zabreznica je prek zime postavilo ob vsak hidrant visok pobaran kol. Se danes ni nobenega sodelovanja med Komunalnim podjetjem Vodovod in gasilskimi društvimi glede sporazumne odločitve, kje naj se postavljajo hidranti. Gasilci pravijo, da bi morali zaposlit delavec, ki bi skrbel v občini samo za hidrante. Pravijo, da bi delavec porabil tri leta, preden bi uredil sedanje hidrante.

J. Vidic

Nesreča zadnjih dni

V petek ob pol devetih urih zvečer je v Blažičevi ulici v Škofji Loki padel s poltovornjaka Janez Giacomini. Poltovni avtomobil KR 60-69 je vozil Pavel Gabrošek iz Škofje Loke. Zadaj na avtomobilu pa je sedel Giacomini, ki je iz neugotovljene vzroka padel z avtomobilom in se hudo ranil.

Na Koroški cesti v Tržiču se je v soboto zvečer pripetila hujša prometna nesreča. Voznik motornega kolesa

Ludvik Avguštin iz Pristave je na nepreglednem ovinku zadel Zofijo Novak, ki je šla peš po cesti. Novakova se je laže ranila. Voznik motornega kolesa je pri trčenju izgubil ravnotežje in zavozil ob rob desnega pločnika. Pri tem je padla z motornega kolesa sestrica Mira Avguštin in se pri padau težje ranila.

Na cesti tretjega reda med Tenetiščami in Goričami se je prevrnil z avtomobilom KR 94-45 Anton Mali. Nesreča se

je zgodila, ko je voznik z neprimerno hitrostjo v desnem ovinku zapeljal s ceste. Voznik je bil v nesreči ranjen, na avtomobilu pa je za okoli 5000 N din škode.

Razen teh nesreč se je na gorenjskih cestah prijetilo še šest prometnih nesreč, pri katerih pa je nastala le manjša materialna škoda. L. M.

Vedno manjša požarna škoda

Gasilsko društvo deluje v Kranju že okoli sedemsto let. Na minulem občnem zboru občinske gasilske zveze v Kranju so gasilci pregledali svoje delo. Stab odreda je sodoval pri organizaciji proslave v Cerkljah, opravil je tehnični pregled enot, organiziral vzgojo gasilskih sodnikov, sodeloval pri pripravah enot za tekmovanja in strokovno pomagal enotam.

Občinska gasilska zveza v Kranju združuje osemintrideset krajevnih, šest industrijskih in eno poklicno enoto.

V štirih letih so gasilci sodelovali v skupno 262 akcijah. Od tega je bilo 57 požarov, stosedmedvetdesetkrat pa so posredovali pri prometnih nesrečah in drugje.

Poklicna gasilska enota je gasila 43 požarov, pri štirinajstih pa so sodelovale tudi krajevne in industrijske gasilske enote.

Največkrat je gorelo v gozdovih, sledijo požari na gospodarskih poslopjih, na stanovanjskih hišah in v industriji. Med vzroki požarov je na prvem mestu neprevidnost, sledi otroška igra, požigi in drugo.

Škoda, ki je nastala zaradi požarov je velika. Lani je bila 623.870 novih dinarjev. Škoda pa je vsako leto manjša, saj je bilo na primer leta 1964 škoda zaradi požarov za 402 milijonov starih dinarjev, lani pa je bila za okoli sedemkrat manjša. Manjša škoda pa je kljub večjemu številu požarov med drugim tudi zaslužna razvoja požarne varnosti.

Bučan Stanko

Nasilje v Radovljici pred sodiščem

V petek je občinsko sodišče v Radovljici pod predsedstvom Miroslava Šušice v kazenski zadevi obravnavalo nasilno preselitev Ivice Hribar in njenega sina iz Radovljice v Pšato pri Cerkljah. Ker smo o tej zadevi že poročali, bomo tokrat posredovali samo zapis s sodišča.

Za nasilje oziroma kaznivo dejanje je bil obtožen samo Drago Zupanc, medtem ko je bila Ivica Hribar poklicana kot prica. Na vprašanje predsednika porote tovarša Šušice, če je on, tj. Drago, tretjega marca ob devetih zvečer nasilno odpril vrata stanovanja Hribarjeve, je le-ta dejanje takole pojasnil: »Hribarjeva ni hotela odpreti vrat, da bi se pogovorili, jaz pa sem ji moral povedati, naj bo drugi teden doma zaradi selitve. Ker sama ni odprla vrat, jih je oče nasilno odpril, jaz pa sem vstopil v njeno stanovanje in ji to povedal.« V kasnejšem zagovoru je Drago še izjavil, da je sicer osebno vodil preselitev, da pa sam ni nosil pohištva in opreme Hribarjeva na kamion, pomagal pa je pri tem med drugim tudi njegov oče. Zaradi takšnega zagovora in dokazov je Marija Romih, namestnik javnega tožilca, razširila obtožbo še na očeta. Ker je bil Andrej Zupanc v hodniku, se je razprava nadaljevala. Obtoženca sta še navedla, da je Hribarjeva zavlačevala z izselitvijo, čeprav je imela sodno odpoved stanovanja.

Sodišče je spoznalo Draga in Andreja Zupanca za kriv ter jih obsođilo: Andreja na denarno kazen 90.000 S din, njegovega sina Draga pa na tri mesece zapora. Za tako blago kazen se je sodišče odločilo zaradi dosedanja neoporečnosti obtožencev, pri očetu pa je še upoštevalo visoko starost. Po izreku kazni je sodnik Miroslav Šušica pojasil obtožencem, da je nasilje grdo dejanje in da je ena izmed temeljnih pravic našega človeka nedotakljivost stanovanja, ki je prav zato naša svoje mesto v ustavi. Po-

jasnil je tudi, zakaj se je sodišče odločilo za tako milo kazen.

Seveda pa to ni vse, kar bremenii obtoženca. Pred tem sta bila namreč v civilno pravdnu postopku obsojena na plačilo povrnitev stroškov nastalih zaradi Izvršbe začasne odredbe (selitev iz Pšate nazaj v Radovljico po sklepu sodišča) v znesku 89.000 S din.

Zdaj je na vrsti še tretja razprava. V civilno pravdnu postopku bo Ivica Hribar skušala uveljaviti zahtevo za povrnitev škode nastale zaradi nasilne izselitve. Ti stroški pa, tako vsaj kaže, niso majhni.

In še pripomba: ko to poročam, niti prva niti druga sodba ni pravnomočna in mi ni znano, če se bosta obtoženci pritožila, kar imata pravico storiti v osmih dneh po sodbi. J. Vidic

Pojasnilo k prometni nesreči z dne 2. 4. 1968

V sobotni številki Glasa smo pisali o prometni nesreči na cesti Kranj—Senčur, v kateri naj bi voznik osebnega avtomobila Miloš Kus pri prehitevanju zadel ročni vožiček, ki ga je bolj po sredini ceste peljal Avgust Kern.

Na dodatno pojasnilo UJV pa se je nesreča zgodila drugač. Voznik osebnega avtomobila LJ-286-97, ki ga je vozil Miloš Kus, in pa voznik osebnega avtomobila LJ-630-77 Edvard Delorenzo sta pri srečanju zasečila luči, zato Miloš Kus, ki je vozil za ročnim vožičkom le tega ni pravočasno opazil. Pri trčenju je vožiček odbil na levo stran ceste, kjer se je vanj zaletel še naproti vozeči oseben avtomobil.

Zahvala

Ob izgubi našega dobrega moža, očeta in starega očeta

Franca Zmrzlikarja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam izrazili sožalje, ga spremili na njegovi zadnji poti in mu poklonili cvetje. Posebno se zahvaljujemo gasilcem za častno spremstvo in stražo, domačim pvcem za občuteno zapete žalostinke, č. g. župniku iz Vogelj in kaplangu iz Senčurja, vsem nosilcem vencev, članom kolektiva Iskra Kranj in Žito Ljubljana. Vsem se enkrat iskrena hvala.

Zaluboči: žena Cecilija in otroci: Ančka, Francelj, Rozka, Pavla, Janez in Jože z družinami.

Voklo, dne 4. 4. 1968

Zahvala

Ob bridki izgubi našega ljubega, skrbnega moža, očeta, deda in tasta

Janeza Gregorčiča

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam izrekli sožalje, dragemu pokojniku in sosedom, posebno družini Jenko in Dobrovnik. Prisrčna hvala tov. Mariji Grašič in učencem 7. c razreda. Zahvaljujemo se pvcem za poslovilne pesmi, dr. Urbenjaku in g. župniku iz Stražišča. Vsem še enkrat prisrčna hvala.

Zaluboči: žena Angela in otroci: Janez, Rudi, Malči, Cvetka, Stefan z družino in Boža z družino ter drugo sorodstvo

Prodam

Prodam STROJ za izdelovanje žlindrinih zidakov. Poklukar, Sp. Gorje 124, Bled 1883

Prodam 6 tednov stare PRASICKE, Mežnarc, Sejo 22, Zirovnička 1687

Prodam večjo količino trbušovega MOŠTA. Avsenik Anton, Gorica 11, Radovljica 1699

SOTOR za 4 osebe, rabljen, prodam za 300 Ndin. Jensterle, Ul. 1. avgusta 9, Kranj 1752

Prodam BIKCA, starega 14 mesecev za pitanje. Podreča 11, Medvode 1800

Prodam TELICO, staro 15 mesecev, lesene STOPNICE, VRATCA za krušno peč in suho listje. Lesce 162 1801

Prodam mlade PRAŠIČKE, različne starosti. Zupan Anica, Bistrica 59, Tržič 1802

Prodam VOLA, sposoben na vsako delo. Sp. Lipnica 36, Radovljica 1803

Prodam PRAŠIČA, 130 kg težkega. Prebačevo 30, Kranj 1804

Prodam KRAVO s telemom. Mužan, Boh. Bela 150, Bled 1805

Prodam SVINJO za zakol. Luže 12, Senčur 1806

Prodam KRAVO in dva PRASICKA od 40–50 kg težte, Jamnik 14, Kropa 1807

Prodam PUJSKE, stare 6 tednov. Zirovnička 57 1808

Prodamo 1000 kg sena in rabljeno tridelno bakreno KORITO. Oddamo KOŠNJO v najem trave in otave na celotnem zemljišču pri zavodu Soc. zavod Fr. Bergija, Jesenice 1313

Prodam OJACEVALEC-grundal 75. Posavec 22, Podnart 1809

FOTOAPARAT — praktiko ugodno prodam. Zumer, M. Pijade 8/18, Kranj 1810

Prodam semenski KROM-PIR igor, Šmarica 15 1811

Prodam nov GUMIVOZ 15 in 14 col. Naslov v oglašnem oddelku 1812

Prodam PRASICA za zakol. Zalog 30, Cerknje 1813

ZASTAVA 750, letnik 1965, prodam. Kranj, Kajuhova 32 1814

Prodam motor MAKSI 250 ccm v dobrem stanju. Rakovec, Šmarjetna gora 4, Kranj 1815

Prodam dobro ohranjeno PRIMO 150 ccm po zelo ugodni ceni. Naslov v oglašnem oddelku 1816

Ugodno prodam MOPED—registriran. Pavč, Savska Loka 18, Kranj 1817

MOPED kolibri T-12, malo rabljen, ugodno prodam. Boris Praprotnik, Radovljica, Sercerjeva 1 1818

BMW — 1600, s prevožnim 16.000 km, prodam. Kranj, Luznarjeva 13 1819

HOTEL
EVROPA
KRAJN
sprejme

STALNO
NOČNO
CISTILKO

delo od 23. ure do 6. ure
Ponudbe sprejema hotel
EVROPA

Kupim

Kupim suhe smrekove PLOHE. Dorfarje 5, Žabnica 1835

Razpisna komisija pri Varstveno vzgojni ustanovi Radovljica

RAZPISUJE

po 112. členu temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delov. organizacijah ter 44. členu statuta ustanove

DELOVNO MESTO**UPRAVNIKA**

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednjega: da je vzgojitelj s popolno kvalifikacijo, strokovnim izpitom in petletno prakso.

Vlogi mora kandidat obvezno predložiti overovljeno potrdilo o strokovni izobrazbi, potrdilo o dosedanjih zaposlitvah s kratkim življenjepisom in potrdilo o nekaznovanju.

Vloge je poslati na naslov razpisne komisije pri Varstveno vzgojni ustanovi Radovljica do vključno 5. V. 1968.

Prodam FIAT 750, letnik 1963. Ogled v sredo do 15. ure. Pipan, novo Hrastje 68, Kranj 1820

Prodam avto RENAULT 4 — L, letnik 1963. Ogled vsak dan od 15. do 16. ure. C. kokrškega odreda 11, Kranj 1821

MAICO-HEINKEL, 400 ccm, avtomobil, rdeč, dobro ohranjen, registriran, ugodno prodam. Chvatal, Kranj, Planina 5, telefon 21-604 1822

Prodam dobro ohranjen dirkalni MOTOR puch-SGSS. Puhar, Kranj, Smledniška 15, Cirče 1823

Prodam motorno SLAMO-REZNICO in mlado KRAVO po izbirki. Tenetiše 13, Golnik 1824

Ugodno prodam 3 tone SE-NA. Valburga 15, Smlednik 1825

Prodam nov ročni električni verižni REZKAR s priborom. Križnar Janez, Sv. Duh 93, Škofja Loka 1826

KROMPIR (semenski) igor predam. Zalog 4, Cerknje 1827

SENO — sladko, večjo količino, prodam. Megušar, Dolnja vas 22, Selca nad Sk. Loko 1828

Prodam 1 m³ lepih suhih hrastovih PLOHOV. Voklo 63, Senčur 1830

Prodam tirno ZAGO, 4 okna 85 x 140, eno okno 45 x 140 in STEDILNIK, malo rabljen — vse po ugodni ceni. Kapus Jože, Hraše 38, Lesce 1831

Prodam zazidljivo PARCELO v Radovljici-Lesce. Naslov v oglašnem oddelku 1832

Prodam MOPED T-12 z italijanskim vetrobranom, dvoglasno hupo, in registriran. Naslov v oglašnem oddelku 1833

Prodam semenski KROM-PIR igor in cvetnik. Okroglo 5, Naklo 1834

Ugodno prodam VW, letnik 1958, Kranj, Stražiška 29 1835

Prodam MOPED. Kranj, Britof 124 1837

Ostalo

Oddam opremljeno SOBO. Naslov v oglašnem oddelku 1836

Iščem dvošobno ali enosobno stanovanje v okolici Jesenic. Plačam tudi naprej. Naslov v oglašnem oddelku 1837

Sprejemem v varstvo DO-JENCKA. Naslov v oglašnem oddelku 1838

Oddam opremljeno SOBO (5 x 5) — dve postelji. Prednost imajo zakenci. Naslov v oglašnem oddelku 1839

Oseba, ki je vzelila od petka na soboto VERIGO, dolž. 25 m na predu na Bregu ob Savi pri popravljanju jazu, je bila opazovana. Da se izogne posledicam, naj verigo vrne na mesto, kjer jo je dobila. 1840

Inštruiram kemijo za 8-letko in srednje šole. Naslov v oglašnem oddelku 1841

Vsa zidarska dela prevzemem na Gorenjskem. Ponudbe poslati pod Obrtnik — Kranj 1842

ROKAVICO — bela jelenja koža — izgubil od restavracije Park do milice. Vrniti proti nagradi na milico. 1843

Iščem UPOKOJENKO za varstvo otroka v dopoldanskem času. Ostalo po dogovoru. Reboj, St. Rozmana 3, Kranj 1844

Oddam SLIKARSKA IN PLESKARSKA dela. Naslov v oglašnem oddelku 1845

CENJENI POTROŠNIKI!

Goveje meso dobite že po 9,50 Ndin za kg

Svinjsko meso pa po 13,50 Ndin za kg

**MESARIJA
MARINSEK NAKLO**

**TRZISKA INDUSTRIJA
OBUTVE IN KONFEKCIJE**

TRZIC

RAZPRODAJA

sezonske usnjene konfekcije, otroške in sobne obutve, po ugodnih cenah.

ZNIŽANJE DO 50 %.

Razprodaja bo na spomladanskem sejmu v Kranju od 13. 4. do 22. 4. 1968.

Obenem obveščamo cenjene odjemalce, da si v času sejma lahko ogledajo modno revijo, na kateri bodo prikazani modeli konfekcije in otroške obutve.

**Gorenjska vodna skupnost
Kranj**

po sklepnu DS razpisuje

JAVNO LICITACIJO

za prodajo strojev, orodja in gradbenega materiala

konzočna dvigala 3 kom.

motorna žaga — mala 1 kom.

japanarji — gradbeni 4 kom.

motorno kolo Puch 173 cm 1 kom.

tricikel 1 kom.

enoosna prikolica za avto 1 kom.

vodovodne cevi profil 3/4" 398 kg

vodovodne cevi profil 1/2" 726 kg

betonsko železo 6 m/m 8.961 kg

betonsko železo 12 m/m 2.567 kg

betonsko železo 12,5 m/m 3.180 kg

betonsko železo 15 m/m 11.753 kg

betonsko železo 16 m/m 901 kg

betonsko železo 20 m/m 2.675 kg

Licitacija bo v torek, 16. 4. 1968 ob 9. uri na dvorišču GVS Kranj, Cesta Staneta Žagarja 30, Kranj.

Pravico licitiranja imajo vse gospodarske in družbene organizacije in tudi zasebniki. Prednost imajo gospodarske organizacije.

Ogled nudenih predmetov je možen vsak dan, razen sobote, od 6. do 14. ur na dvorišču GVS Kranj.

Cenjeni potrošniki!
Nabavite si pravočasno

Se priporoča
trgovsko podjetje

**VELENJSKI
LIGNIT**

KURIVO Kranj
tel. 21-192

Zimsko prvenstvo v plavanju za pionirje Dva naslova za Kranjčane

Mladi kranjski plavalci in plavalki so minulo nedeljo dosegli spet lep uspeh. Pionirska ekipa Triglava je v obeh konkurencah osvojila naslov zimskega prvaka Slovenije v plavanju. Od 16 disciplin, kolikor jih je bilo na sporedu, so Kranjčani osvojili 10 prvih mest.

Prva mesta so za Triglav osvojili naslednji: Alenka Kraljič (dva), Judita Mandelc, Rebeka Porenta, Boni Pajntar, Janez Slavec (dva), Tomaž Slavec, Roman Svegelj in Bojan Grošelj. Plavalka Triglava Judita Mandelc pa je dosegla tudi najboljši rezultat na prvenstvu. V disciplini 100 m prsno je plavalca v času 1:29,0 in s tem priborila klubu kar 748 točk.

Vrstni red najboljših:
mlajši pionirji 59 m hrbitno — 1. J. Slavec, 2. Svegelj (oba Tr); 59 m prsno — 1. Kalčič (Ljub.) ... 4. Stariha (Tr); 50 m delfin — 1. J. Slavec ... 4. Troha (oba Tr); 50 metrov prost — 1. Svegelj ... 6. Bajda (oba Tr); mlajše pionirke: 50 m hrbitno — 1. Porenta (Tr); 50 m prsno — 1. Pajntar ... 3. Fon (obe Tr); 50 m delfin — 1. Jehari (Fužinar), 2. Porenta (Tr); 50 m prost — 1. Rus (Lj.) ... 6. Pajntar (Tr); starejši pionirji 100 m hrbitno — 1. Potočnik (Slavija), 2. Štibrelj (Tr); 100 m prsno — 1. Grošelj, 2. Tronkar (oba Tr); 100 m delfin — 1. T. Slavec ... 3. Gričar (oba Tr); 100 m prost — 1. R. Potočnik (Slavija) ... 3. Tronkar (Tr); starejše pionirke 100 m hrbitno — 1. Kraljič

(Tr); 100 m prsno — 1. Mandelc (Tr), 100 m delfin — 1. Baje (Fužinar), 2. Mandelc (Tr); 100 m prost — 1. Kraljič (Tr).

Ekipno: starejši pionirji — 1. Triglav 5192 točk, 2. Fužinar 3182, 3. Ljubljana 2793 itd. mlajši pionirji — 1. Triglav 1017, 2. Ljubljana 919, F. Fužinar 799 itd.

P. Didić

Alenka Kraljič

V zadnjem nastopu najboljša brata Mesec

Z nedeljsko tekmo v smučarskih skokih na 45-metrski skakalnici na Pokljuki so naši skakalci uradno končali letosnjek tekmovanje sezono. V odstopnosti nekaterih najboljših, ki so tekmovali v NDR oziroma v ZRN, so nastopili domala vsi naši najboljši tekmovaleci. Kljub slabemu vremenu, med tekmovanjem je ves čas deževalo, je v tem zadnjem nastopu na snegu nastopilo 34 tekmovalec iz osmih klubov.

Med članji je bil najboljši Marjan Mesec, ki mu je prvo mesto pripadlo po hudi borbi s klubskim kolegom Petrom Štefančičem. V kategoriji mladincev je bil najboljši Franci Mesec, ki je bil tokrat boljši od starejših mladincov in pustil prvič v le-

tošnji sezoni za sabo državnega in republiškega prvaka klubskega kolega, Klemena Kobala. Presenetil je z dokaj solidnimi skoki tudi Jože Kapušin, ki je osvojil tretje mesto in zaostal za Kobalam le za eno desetinko točk.

Franci Mesec

Državno prvenstvo

Na moto-cross progi v Radislu pri Mariboru je bila v soboto prva dirka za državno prvenstvo. — Med 18 tekmovaleci so bili trije Tržičani brata Janez in Anton Rotar ter Ahačič.

REZULTATI: 1. Soštarč (Karlovac), 2. S. Vesencjak (Orehova vas) ... 5. J. Rotar, 6. A. Rotar, 7. Ahačič (vsi Tržič). V ekipni konkurenči je bila najboljša Orehova vas, ekipa Tržiča pa je osvojila četrti mesto.

dh

Otvoritev v dežju

Klub dežju in razmočeni stezi je atletski klub Triglav v nedeljo organiziral za svoje člane prvi pregleđni miting v letosnjem sezonu. Glede na slabe tekmovalne pogoje so bili doseženi nekateri dobri rezultati. Pri dekleh se je najbolj odlikovala Bizjakova, med moškimi pa je vredno omeniti Hafnerja, Mileka in Kleča. Razveseljiv je tudi prvi start gorenjskega rekordeira v teknu na 100 m Dušana Pirjevecu, ki na 110 m evire zabeležil solidnih 16,2.

REZULTATI: člani in mladinci 110 m ovire: Milek 15,8, Pirjevec 16,2, Konc 17,9; 100 m: Milek 11,5, Strojan 11,6, F. Fister 11,8; 300 m: M. Kleč 38,9, Lapanja 42,0, 1000 m: Hafner 2:35,7, Zumer 2:40,1, Eržen 2:40,2; višina: Prezelj 170, Krumpak 165, Tomažin 155; krogla: Pajk 12,32, F. Fister 11,75, Osterman 11,75; kopje: M. Fister 57,78, Mežek 50,28, Milek 50,23; pionirji — 60 m: Nosan 8,1, Osvonikar 8,3, Fartek 8,8; 300 m: Vegnuti 44,7, Stenovec 45,1, Fartek 50; daljnina: Osvonikar 4,75, Nosan 4,66, Stenovec 4,28; mladinke in pionirke — 60 m: Bizjak 8,1, Klemenc 8,2, Habjan 9,6; 200 m: Bizjak 26,6; 600 m: Varmaz 2:03,0, Mrak 2:05,4; daljnina: Bizjak 4,82, Klemenc 4,30, Nonne 3,62; krogla: Tomažin 8,36, Potočnik 8,04, Mežek 7,35; kopje: Tomažin 21,55.

M. K.

REZULTATI: mlajši mladinci — 1. F. Mesec 185,4 (10,37 m), 2. Kobal 175,7, 3. Kapušin 175,6, 4. Grosar (vsi Triglav) 147,7 itd.; starejši mladinci — 1. Fink (Enostnost) 182 (38,5, 37,5 m) ... 3. P. Finžgar (Radovljica) 177,6 ... 5. Bečan (Triglav) 135,8 itd.; člani — 1. Mesec 215,9 (41,5, 42 m) 2. Štefančič (oba JLA) 210,3 (41,5, 41 m) ... 5. Dovžan (JLA), 6. Konc (Triglav), 7. Bogataj, 8. Giacomelli, 9. Bizjak (vsi JLA) itd.

J. Javornik

Marjan Mesec

Zlata puščica za odličnega Freliha

Tekmovanja z zračno puško so za kranjske strelce dosegla višek preteklo nedeljo. Na sporedu je bilo najbolj privlačno občinsko prvenstvo, na katerem je nastopilo 59 tekmovalec in tekmovalk.

Vinku Frelihu je letos spet pripadla zlata puščica. Dosegel je odličen rezultat 553 krogov od 600 možnih, hkrati pa je že šesto leto zapored zmagovalec tega tekmovanja.

Razveseljiva je predvsem ugotovitev, da bo občinska reprezentanca Kranja letos najmočnejše zastopana na republiškem prvenstvu za Zlato puščico. Predpisano normo 525 krogov je doseglo namreč kar deset tekmovalev.

REZULTATI: 1. Frelih (Br. En.) 553, 2. Malovrh (Iskra) 539, 3. Petermelj (Sava) 533, 4. Naglič (S. Kovačič) 530, 5. Kern (Br. En.) 529, 6. Lozar (Iskra) 529, 7. Ciglč (Iskra) 527, 8. Bitenc (S. Kovačič) 525, 9. Lakner (S. Kovačič) 523, 10. Toplišek (Br. En.) 525 itd.

B. Malovrh

Zorko prevzel vodstvo

Na šahovskem prvenstvu Gorenjske je Zorko dosegel še štiri zmage in je že tri kola pred koncem skoraj zanesljivo, da bo osvojil naslov prvaka.

REZULTATI:

VIII. kolo: Korošec : Jan 0:1, Prestrel : Krničar 1:0, Djordjević : Mali remi, Zaplotnik : Verdnik 0:1, Zbilj : Roblek remi, Zorko : Zorman 1:3.

IX. kolo: Zorman : Zbilj remi, Jan : Zorko 0:1, Krničar : Ciuhra 1:0, Mali : Prestrel remi, Hudnik : Djordjević 1:0, Roblek : Zaplotnik remi.

X. kolo: Zbilj : Zaplotnik preloženo, Djordjević : Roblek 0:1, Prestrel : Hudnik 1:0, Ciuhra : Mali 0:1, Korošec : Krničar 0:1, Zorman : Jan preloženo.

Prekinjene in preložene partijs — Zorman : Korošec

Rokomet

Slovenj Gradec : Tržič 21 : 16 (10 : 9)

V drugem spomladanskem kolu republiške rokometne lige so rokometnaši tržičkega Partizana gostovali v Slovenj Gradcu. Tekmo so izgubili s petimi golji razlike.

Ceprav so rokometni Slovenj Gradec že na začetku tekme povedli s 4:0, so Tržičani uspeli, da so na odmor odšli domačini le z golom prednosti. Ko je v drugem polčasu že vse kazalo, da bo do Tržičani doživelni pravo katastrofo, saj je Slovenj Gradec vodil z osmimi zadetki, so le-ti popustili in Tržičanom je uspelo omiliti poraz. Najboljša pri Tržičanih sta bila Niko Hladnik s sedmimi zadetki in Jakšič s petimi.

V nedeljo igrajo Tržičani z rokometni Drave.

Tekma se prične ob 10. uri na igrišču na Zalem Rovtu.

dh

1:0, Roblek : Mali remi, Zorko : Ciuhra 1:0, Zorko : Roblek 1:0.

Stanje na tabeli: Zorko 8,5(1), Zbilj 7(1), Mali 6(1), Prestrel in Jan 5,5(1), Roblek 5(2) ...

V. B.

Prvenstvo Slovenije v judu

Na letosnjem slovenskem prvenstvu v judu, ki je bilo minilo nedeljo v Slovenski Bistrici, je nastopilo tudi 5 tekmovalec kranjskega Triglava. Uspeh pa ni bil kdake kaj prida, saj je naslov prvaka izgubil Zaplotnik v težki kategoriji, medtem ko Bavec v težki kategoriji sploh ni brandil naslova prvaka. Zaplotnik se je namreč že v prvem kolu poškodoval. Tudi drugi niso imeli uspeha. Zaradi nesrečnega žreba so se namreč že v prvem kolu srečali z najboljšimi, kajib vsemu pa so se dostojno borili ter si nabrali novih izkušenj, ki jim bodo prislo prav v ligi, saj jih ta mesec čakata še dva težka dvoboja.

J. Rojšek

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Koščka cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, mašloglasna in naročniška služba 22-152 — Naročnila: letna 24., polletna 12. — N din. Cena posameznih številk 0,40 N din. — Inozemstvo 40,00 N din. — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniški imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.